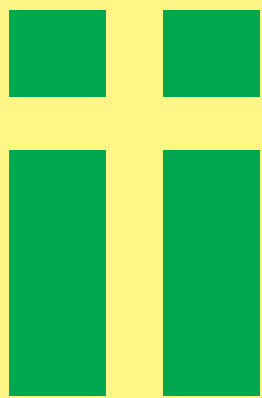

ISSN 1330-6251

IVAN MERZ

GOD.XXV. Br.1-2,(21), 1999.

GLASILO POSTULATURE

100. OBLJETNICA POSVETE SVIJETA SRCU ISUSOVU 1899.-1999.

List za promicanje poznavanja
i štovanja Sluge Božjega
Ivana Merza

Izdavač:
*POSTULATURA
ZA BEATIFIKACIJU
IVANA MERZA*

10000 ZAGREB,
Vlaška 93, tel. 031/211-509

Odgovorni urednik:
Božidar Nagy

Lektura i korektura:
Daliborka Pavošević

List izlazi povremeno.

Cijena: 5 kuna

Kompjutorska priprema:
MC "Glas Slavonije" d.d., Osijek

Tisak:

Slika na omotu:

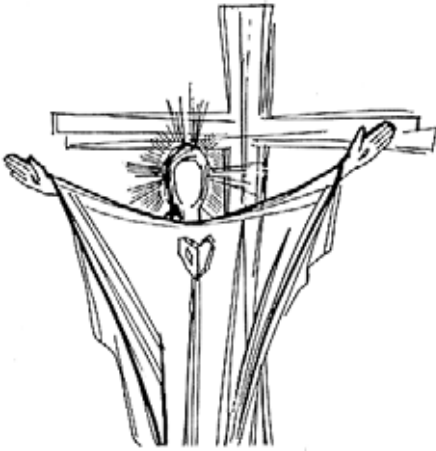
Kristova slika na glavnom oltaru Bazilike Srca Isusova u Zagrebu. Pred ovim oltarom i pred ovom slikom Srca Isusova Sluga Božji Ivan Merz se svakodnevno molio i primao sv. Pričest posljednjih šest godina svoga života. Uz ovu sliku pod svodovima Bazilike od 1977.g. nalazi se njegov grob u kojem njegovo zemaljsko tijelo očekuje uskrsnuće. Tako je Božja Providnost i na vanjski način nagradila Ivanovo veliko pouzdanje izraženo u riječima njegova testamenta: Očekujem milosrđe Gospodinovo i vječno, potpuno nepodijeljeno posjedovanje Presvetog Srca Isusova.

Sadržaj:

Stota obljetnica posvete svijeta Srcu Isusovu	1
Poruka Pape Ivana Pavla II. za 100. obljetnicu posvete.	2
Ivan Merz i Srce Isusovo	6
Posveta hrvatske mladeži Srcu Isusovu 1900.g.	9
Proslave Dana Ivana Merza	13
Propovijed Biskup Vlade Košića na Dan Ivana Merza	14
Mladež Euharistijskog Pokreta - Atkivnosti	15
Posjet Hrvatskoj o. A. van Dorena, rimskog generalnog delegata za MEP	15
Taborovanje MEP-a na Sljemenu	19
E. Anić: Ljubav - pjesma	23
Intervju s francuskim bračnim parom Cambier o taborovanju MEP-a na Sljemenu	24
M.Šimunić: Život po uzoru na I.Merza - prof. Petar Šimunić	28
Petar Šimunić: Govor za 15. obljetnicu smrti I.Merza	29
Merz u Poljskoj	30
Nova knjiga I.Merza: Plamen za visinama	31
Milosti - Uslišanja - Zahvale	33

Stota obljetnica posvete svijeta Srcu Isusovu

1899. - 11.VI. - 1999.

Na blagdan Srca Isusova ove godine, 11. lipnja 1999., navršilo se točno sto godina kako je Papa Leon XIII. 11.VI.1899. posvetio cijeli svijet Srcu Isusovu. Posvetu je Papa najavio i pripremio posebnom enciklikom "Annun Sacrum" koja je bila objavljena 25. svibnja iste godine, a u kojoj je obrazložio smisao, značenje i važnost te posvete te je odredio i način kako se posveta treba obaviti. U toj enciklici Papa Leon XIII. među ostalim piše: "*Pošto je u Presvetom Srcu znak i izrazita slika beskonačne ljubavi Isusa Krista, koja nas nuka, da ga u zamjenu ljubimo, stoga je zgodno da se preslavnom Njegovom Srcu i posvetimo: a to nije ništa drugo, nego predati se i obvezati Isusu Kristu;*

jer svaka čast, poštivanje i pobožnost, koja se iskazuje Božanskom Srcu uistinu i u pravom smislu iskazuje se samom Kristu." U nastavku Papa uspoređuje znak Kristova Srca s onim Kristovim znakom koji se ukazao caru Konstantinu i pod kojim je izvojevao pobjedu nakon koje je kršćanstvo dobilo slobodu u tadašnjem rimskom carstvu, te kaže: "*Evo, danas se ukazao očima našima drugi presretni i božanski znak: Presveto Srce Isusovo, na komu je križ, koji među plamenom svijetli žarkim svjetlom. Na nj' neka se osloni svaka nada, od njega neka ljudi traže i iščekuju spas.*"

Posveta je po Papinoj odredbi bila obavljena u Rimu i u svim biskupijama po svijetu. Sam čin posvete sadržavao je posebnu posvetnu molitvu koju je Papa sam sastavio i nadodao na kraju enciklike, a koja se molila na dan posvete 11. lipnja. Ta se molitva i danas moli u svečanijim zgodama, napose na blagdan Krista Kralja, a nalazi se u molitvenicima. Ovu posvetu svijeta Srcu Isusovu sam papa Leon XIII. nazvao je "najvećim činom svoga pontifikata".

Posveta Srcu Isusovu svečano se obavila i u hrvatskim biskupijama o čemu je opširno izvijestio Glasnik Srca Isusova, br. 9, 1899., str. 194-204. Sljedeće godine, 1900. u Hrvatskoj je organizirana posveta mladeži Srcu Isusovu o čemu donosimo opširniji izvještaj u ovome broju našega Glasila.

Prigodom 100. obljetnice posvete svijeta Srcu Isusovu, Papa Ivan Pavao II. uputio je na blagdan Srca Isusova ove godine, 11. VI. 1999. posebnu poruku cijeloj Crkvi koju donosimo na stranicama koje slijede.

**PORUKA PAPE IVANA PAVLA II. ZA STOTU OBLJETNICU
POSVETE SVIJETA BOŽANSKOM SRCU ISUSOVU**

Otajstvo Kristova Srca - središte objave milosrdne ljubavi Oca

Značenje i vrijednost ovog crkvenog čina

Stota obljetnica posvete ljudskoga roda Božanskom Srcu Isusovu, što ju je odredio za cijelu Crkvu moj prethodnik Leon XIII. enciklikom *Annum Sacrum* (25. V. 1899; Leonis XIII P.M. Acta, XIX 1899, 71-80) i koja se obavila 11. lipnja 1899., najprije nas potiče na zahvalnost prema "Onome koji nas ljubi i koji nas krvlju svojom oprao od naših grijeha te nas učini kraljevstvom svećenika Bogu i Ocu svome" (Otk, 1,5). Ova sretna okolnost jest veoma prikladna za razmišljanje o značenju i vrijednosti toga važnog crkvenoga čina. Enciklikom *Annum Sacrum* papa Leon XIII. potvrdio je ono što su izvršili njegovi prethodnici da bi se pobožno čuvalo i jače osvijetlilo štovanje i duhovnost Presvetog Srca. Posvetom je, nadalje, htio postići "izvršne plodove na prvom mjestu u korist kršćanstva, ali također i za cijelo ljudsko društvo" (l.c. str. 71). Tražeći da mu se posvete ne samo vjernici nego svi ljudi, dao je novo usmjerenje i smisao posveti koju su već kroz dva stoljeća prakticirali pojedinci, skupine, biskupije i narodi.

Posveta - vrhunac i kruna čaćšenja Srca Isusova

Leon XIII. predstavio je posvetu ljudskoga roda Srcu Isusovu kao "vrhunac i krunu svih počasti koje su se običavale iskazivati Presvetom Srcu" (*Annum Sacrum*, cit., 72). Enciklika potom objašnjava da se ta posveta duuguje Kristu, Otkupi-

telju ljudskoga roda, za ono što je on u sebi i za ono što je učinio za sve ljude. Budući da u Presvetom Srcu vjernik susreće simbol i živu sliku neizmjerne ljubavi Kristove, koja sa svoje strane potiče da se uzajamno ljubimo, on ne može ne zamijetiti potrebu osobnog sudjelovanja u djelu spasenja. Stoga je svaki član Crkve pozvan da vidi u posveti jedno darivanje i obvezivanje Isusu Kristu, Kralju "izgubljenih sinova", Kralju koji sve zove "u luku istine i jedinstvo vjere", Kralju svih onih koji čekaju da budu uvedeni "u svjetlo Boga i njegova kraljevstva" (formula posvete). Ovako shvaćenu posvetu treba staviti uz bok misijske djelatnosti same Crkve, jer odgovara želji Srca Isusova da širi u svijet, kroz udove svoga Tijela, svoje potpuno predanje Kraljevstvu, i da uvijek sve više ujedinjuje Crkvu u prikazanju Ocu i u njezinu postojanju za druge.

Nasljednici Pape Leona XIII. potvrdili vrijednost posvete

Vrijednost onoga što se dogodilo 11. lipnja 1899. g. pouzdano je potvrđena onim što su pisali moji prethodnici, pružajući doktrinalno produbljenje štovanja Srca Isusova i određujući povremenu obnovu čina posvete. Među njima mi je drago spomenuti svetog nasljednika Leona XIII., papu Pija X. koji je odredio 1906. g. da se čin posvete obnavlja svake godine; časne uspomene papa Pio XI. podsjeća na nju u svojoj enciklici *Quas primas* u okviru Svete Godine 1925. i u enciklici *Miserentissimus Redemptor*; njegov nasljednik sluga Božji

Pio XII. govori o posveti u enciklikama Summi Pontificatus i Haurietis aquas. Zatim sluga Božji Pavao VI. u svjetlu Drugog vatikanskog sabora govori o tome u apostolskom pismu Investigabiles divitias i u pismu Diserti interpretes, koje je 25.V.1965. upravo višim poglavarima ustanova koje nose ime po Srcu Isusovu.

Papa Ivan Pavao II. potiče štovanje Kristova Srca

Niti ja nisam propustio više puta pozvati moju braću u episkopatu, svećenike, redovnike i laike da u vlastitom životu njeguju najispravnije oblike štovanja Srca Kristova. U ovoj godini, posvećenoj Bogu Ocu, sjećam se onoga što sam pisao u enciklici Dives in misericordia: "Čini se da Crkva osobito ispovijeda i štuje Božje milosrđe kada se obraća Kristovu Srcu. Naime, približiti se Kristu u otajstvu njegova Srca omogućuje nam da se zaustavimo na onoj točki - u neku ruku središnjoj, a istodobno i najpristupačnijoj na ljudskoj razini - objave milosrdne ljubavi Oca, koja je bila središnji sadržaj mesijanskog poslanja Sina Čovječjega." (br. 13). Prigodom blagdana Srca Isusova i u mjesecu lipnju, često sam poticao vjernike da ustraju u prakticiranju toga štovanja, koje "sadrži poruku što je u našim danima od izvanredne aktualnosti" jer "je iz Srca Sina Božjega, umrlog na križu proizašao trajni izvor života koji daje nadu svakom čovjeku. Iz Srca Krista raspetoga rađa se novo čovječanstvo, od grijeha otkupljeno. Čovjek trećeg tisućljeća treba Srce Kristovo da bi spoznao Boga i da spozna samoga sebe; treba ga da bi izgradio civilizaciju ljubavi." (Insegnamenti, XVII, 1(1994), 1152).

U posveti sadržan i program Drugog vatikanskog sabora

Posveta ljudskoga roda iz 1899.g. jest jedan korak od izvanredne važnosti u hodu Crkve i još je uvijek vrijedno da je se obnavlja svake godine za svetkovinu Srca Isusova. To isto vrijedi i za čin zadovoljštine što se običava moliti na svetkovinu Krista Kralja. Riječi Leona XIII. još su uvijek aktualne: "K njemu se dakle treba uteći, koji je put, istina i život. Zalutali smo: trebamo se vratiti na Put; duhovi su potamnili: treba ukloniti tminu svjetlom Istine; zavladała je smrt: treba učiniti da Život trijumfira" (Annum Sacrum, cit., str. 78). Nije li to program Drugog vatikanskog sabora i samoga moga pontifikata?

Obljetnica posvete baca Kristovo svjetlo u treće tisućljeće

Dok se pripremamo slaviti veliki Jubilej 2000., ova stota obljetnica pomaže nam da s nadom promatramo naše čovječanstvo i da nazremo treće tisućljeće obasjano svjetlom Kristova misterija, koji je "Put, Istina i Život" (Iv, 14,6). Konstatirajući da se "poremećaji od kojih trpi suvremeni svijet povezuju s onim dubljim poremećajem koji je uko-

rijenjen u ljudskom srcu (Gaudium et spes, 10), vjera s radošću otkriva da u "otajstvu utjelovljene Riječi tajna čovjeka nalazi pravo svjetlo" (ivi, 22), jer se "Sin Božji utjelovljenjem sjedinio u izvjesnom smislu sa svakim čovjekom. Radio je ljudskim rukama, mislio je ljudskim umom, djelovao je ljudskom voljom, ljubio je ljudskim srcem" (ibid.). Bog je odredio da krštenik "koji je pridružen vazmenom otajstvu i pridružen smrti Kristovoj", uzmogne ići "ususret uskrsnuću ojačan nadom", no to vrijedi "također za sve ljude dobre volje, u čijim srcima na nevidljiv način djeluje milost" (ibid.). "Svi su ljudi, - kako još podsjeća Drugi vatikanski sabor, - pozvani na to jedinstvo s Kristom, koji je svjetlo svijeta; od njega dolazimo, za njega živimo, prema njemu smo usmjereni." (Lumen gentium, 3).

Iz Srca Kristova učimo upoznavati pravi smisao života

U dogmatskoj konstituciji o Crkvi s autoritetom se tvrdi da po "preporodu i pomazanju Duha Svetoga krštenici bivaju posvećeni da bi oblikovali duhovni dom i sveto svećenstvo, da bi po svim djelima kršćanina prinosili duhovne žrtve i naviještali silna djela Onoga koji ih iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu (usp., 1 Pt 2, 4-10). Učenici Kristovi stoga, ustrajući u molitvi i zajedno hvaleći Boga (usp. Dj 2, 42-47) neka prikazuju sami sebe kao

živu i svetu žrtva, ugodnu Bogu, (usp. Rm 12,1), dajući posvuda svjedočanstvo za Krista i obrazloženje nade života vječnoga, koja je u njima (1 Pt 3, 15)" (ivi, 10). Pred zadatkom nove evangelizacije, kršćanin, gledajući u Srce Krista, Gospodara vremena i povijesti, njemu se posvećuje i zajedno posvećuje vlastitu braću, i otkriva se nositeljem njegova svjetla. Nadahnut njegovim duhom služenja, on surađuje u otvaranju perspektive svim ljudskim bićima da se bude uzdignut prema osobnoj i zajedničkoj vlastitoj punini. "Iz Srca Kristova, doista, čovjekovo srce uči upoznavati pravi i jedini smisao svoga života i svoga određenja, uči razumjeti vrijednost autentičnog kršćanskog života, i čuvati se od izvjesnih izopačenosti ljudskoga srca, te sjediniti sinovsku ljubav prema Bogu s ljubavlju prema bližnjemu" (Poruka Družbi Isusovoj, 5. X. 1986.: Insegnamenti, IX, 2, (1986), 843).

Ohrabrenje i poticaj svima koji rade na širenju ove pobožnosti

Želim izraziti svoje odobravanje i svoje ohrabrenje svima, koji u Crkvi s bilo kojeg polazišta nastavljaju njegovati, produbljivati i promicati štovanje Srca Kristova, jezikom i oblicima koji su prikladni našem vremenu, na način da bi ga se moglo prenositi na buduće naraštaje u duhu koji ga je uvijek vodio. I danas se radi na tome da se vjernici potaknu te usmjere poklonstveni pogled na otajstvo Krista, Bogo-čovjeka, kako bi postali muževi i žene nutarnjeg života, osobe koje osjećaju i žive poziv na novi život, na svetost, na naknadu, što znači apostolsko sudjelovanje u spasenju svijeta. Osobe koje se pripremaju za novu evangelizaciju, priznajući Srce Kristovo kao srce Crkve, trebaju biti svjesne hitnosti te suvremeni svijet shvati da je kršćanstvo religija ljubavi.

Spasiteljevo Srce nas poziva da dodemo do Očeve ljubavi, koja je izvor svake autentične ljubavi. "U ovome je ljubav; ne da smo mi ljubili Boga, nego on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao pomirnicu za grijehе naše." (1 Iv 4, 10). Isus neprestano prima od Oca, bogatog milosrđem i samilošću, ljubav koju dariva ljudima (usp. Ef 2,4; Jak 5,11). Njegovo Srce posebno objavljuje Božju velikodušnost prema grešniku. Bog, reagirajući na grijeh ne umanjuje svoju ljubav, nego je proširuje u pokret milosrđa koji postaje inicijativa otkupljenja.

U Srcu Kristovu neiscrpivo otajstvo svećeništva

Promatranje Isusova Srca u Euharistiji potaknut će vjernike da traže u tom Srcu neiscrpivo

otajstvo svećeništva Kristova i Crkve. Dat će im da okuse u zajedništvu s braćom, duhovnu slatkoću ljubavi na samom njezinom izvoru. Pomažući svakom da ponovno otkrije vlastito krštenje, učinit će ih svjesnijima njihove apostolske dimenzije da žive u širenju ljubavi i u evangelizatorskom poslanju. Svatko će se još više zauzeti da moli Gospodara žetve (usp. Mt, 9,38) da bi dao Crkvi "pastire po

srcu njegovu" (Jer 3, 15), koji zaljubljeni u Krista Dobroga pastira, oblikuju vlastito srce na sliku njegovoga kako bi bili raspoloživi ići po putovima svijeta i propovijedali svima da je On Put, Istina i Život (usp. Ap. pobudnica Pastores dabo vobis, 82). K tome će se pridodati još i stvarno djelovanje, kako bi mnogi mladi današnjice, poslušni glasu Duha Svetoga bili tako formirani te dopustili da u intimnosti njihova srca odjekuju velika očekivanja Crkve i čovječanstva i odgovorili pozivu Kristovu da se njemu posvete radosni i oduševljeni, "za život svijeta" (Iv, 6.51).

Srce Isusovo simbol vječne Božje ljubavi

Podudarnost ove obljetnice s posljednjom godinom pripreme za Veliki Jubilej, koji ima "ulogu da proširi horizonte vjernika prema samoj Kristovoj perspektivi, perspektivi "Oca koji je na nebesima" (usp. Mt, 5, 45) (Apost. pismo Tertio Millenio Adveniente, 49) predstavlja prikladnu prigodu da se predstavi Srce Isusovo "žarko ognjište ljubavi,

... simbol i izražajna slika one vječne ljubavi kojom je "Bog toliko ljubio svijet da je dao svoga sina Jedinorođenca" (Iv, 3, 16) (Pavao VI, Apost.pismo Investigabiles divitias, 5; AAS 57 (1965) 268). Otac "je Ljubav" (1 Iv, 4, 8-16) i jedinorođeni Sin, Krist, objavljuje njegov misterij, dok otkriva u potpunosti čovjeka njemu samome.

Otac traži izgubljene Srcem Kristovim

U štovanju Srca Isusova ostvaruje se proročka riječ na koju podsjeća Ivan: "Gledat će onoga koga su proboli" (Iv 19,37; usp. Zah 12, 10). Radi se o jednom kontemplativnom pogledu, koji se trudi prodrijeti u intimnost Kristovih osjećaja, Krista, pravoga Boga i pravoga čovjeka. U tom štovanju vjernik potvrđuje i produbljuje prihvaćanje otajstva Utjelovljenja, koje je učinilo Riječ solidarnu s ljudima, i koja je svjedoka da ih Otac traži. Ovo traženje rađa se u Božjoj intimnosti, koji "ljubi" čovjeka "vječno u Riječi i u Kristu ga želi uzdići na dostojanstvo posvojenog sina" (Tertio millenio adveniente, 7). Istodobno pobožnost Kristovu Srcu istražuje otajstvo Otkupljenja, da bi otkrilo dimenziju ljubavi koja je nadahnula njegovu žrtvu spasenja.

U Duhu Svetom spoznaje se bogatstvo znaka probodenog Kristova boka

U Kristovu Srcu živa je akcija Duha Svetoga, kojemu je Isus pridao nadahnuće svoje misije (Lk 4, 18; usp. Iz 61,1) i kojega je na Posljednjoj večeri obećao poslati. Duh je koji pomaže da se uoči bogatstvo znaka probodenog Kristova boka, iz kojega je proizašla Crkva (usp. Konst. Sacrosanctum Concilium, 5). "Crkva doista, kako je pisao Pavao VI., rođena je iz otvorenog Srca Otkupitelja i iz toga Srca prima hranu, pošto je "Krist dao samoga sebe za nju, da je posveti, očistivši je kupelji vode uz riječ" (Ef 5, 25-26) (Pismo Diserti interpretes, cit.). Nadalje po Duhu Svetom, ljubav koja prožima Srce Isusovo širi se u srca ljudi (usp. Rm 5,5) i potiče ih da se klanjaju njegovim "neistraživim bogatstvima" (Ef 3,8) i da se sinovski i s pouzdanjem obraćaju Ocu (usp. Rm 8, 15-16) kroz Uskrsloga, "koji je uvijek živ da nas zagovara" (Heb 7, 25).

Štovanje Kristova Srca duboko euharistijsko i trojstveno

Štovanje Srca Kristova, "sveopćeg sjedišta zajedništva s Bogom Ocem, ... sjedišta Duha Svetoga (Insegnamenti, XVII, 1,1994, 1152), teži da

učvrsti naše veze s Presvetim Trojstvom. Međutim slavlje stote obljetnice posvete ljudskoga roda Srcu Isusovu, priprema vjernike na Veliki Jubilej, kako u odnosu na njegov cilj "proslave Trojstva, od kojega sve dolazi i kojemu je usmjeren sve, u svjetu i u povijesti" (Tertio millenio adveniente, 55), tako i što se tiče njegova usmjerenja prema Euharistiji (usp. ibid.) u kojoj je život koji je Krist donio u obilju (usp. Iv, 10,10) priopćen onima koji će jesti od Njega da žive u Njemu (usp. Iv 6, 57). Sva pobožnost Srcu Isusovu u svakom svome obliku jest duboko euharistijska: izražava se u pobožnim vježbama koje potiču vjernike da žive u skladu s Kristom, koji je blaga i ponizna srca (Mt 11, 29) i produbljuje se u adoraciji. Ona se ukorjenjuje i nalazi svoj vrhunac u sudjelovanju u svetoj misi, nadasve onoj nedjeljnoj, gdje srca vjernika ujedine na bratski u radosti, slušaju riječ Božju, uče da zajedno s Kristom izvrše prikazanje sebe i cijeloga svojega života (Sacrosanctum Consilium, 48), hrane se na pashalnoj gozbi Tijela i Krvi Otkupiteljeve, i dijeleći potpuno ljubav koja kuca u njegovu Srcu, nastoje biti uvijek više evangelizatori i svjedoci solidarnosti i nade.

Zahvalimo Bogu, našem Ocu, koji nam je objavio svoju ljubav u Srcu Kristovu i posvetio nas pomazanjem Duha Svetoga (usp. Lumen Gentium, 10) tako da sjedinjeni s Kristom, klanjajući mu se na svakom mjestu i sveto djelujući, posvetimo Njemu sam svijet (ivi, 34) i novo tisućljeće.

Svjesni velikog izazova koji stoji pred nama, zovimo pomoć Presvete Djevice, Majke Kristove i Majke Crkve. Neka Ona vodi narod Božji preko praga tisućljeća koje će uskoro započeti. Neka ih osvjetljava na putovima vjere, nade i ljubavi! Neka pomogne posebno svakog kršćanina da živi s velikodušnom dosljednošću posvetu Kristu koja ima svoj temelj u sakramentu krštenja i što prikladno nalazi potvrdu u osobnoj posveti Presvetom Srcu Isusovu, u kojem čovječanstvo jedino može naći oproštenje i spasenje.

Varšava, 11. lipnja 1999.,

Svetkovina Presvetog Srca Isusova

PAPA IVAN PAVAO II.

preveo o. Božidar Nagy, DI

IVAN MERZ I SRCE ISUSOVO

Srce Isusovo - najjači faktor za rekristijanizaciju društva

U godini kada se navršila 100. obljetnica posvete svijeta Srcu Isusovu koju je izvršio Papa Leon XIII. na blagdan Srca Isusova 11. lipnja 1899., važno je prisjetiti se u našem Glasilu činjenice da je Ivan Merz bio veliki štovatelj Kristova Srca. Ostavio nam je o tome brojna svjedočanstva u svome Dnevniku, u svojim spisima i na kraju u svome testamentu koja ovdje donosimo. Njegove tekstove donosimo kronološki kako su nastajali.

Obavio pobožnost Devet prvih petaka

Prvi spomen na Srce Isusovo imamo u njegovom dnevniku prigodom završetka velike devetnice spasa, nakon što je obavio pobožnost devet prvih petaka u čast Srcu Isusovu:

"Jučer je bio najznamenitiji dan u mome životu. Obavio sam devetu sv. Pričest na slavu Presv. Srca Isusova i vjerujem da ću gledati dubine Presv. Trojstva. Neizmjernu ovu Kristovu ljubav moram barem nekako ovdje zaslužiti, pa ću Božjom pomoći gledati da što snažnije nastavim djelo posvećenja." (Zagreb, 26.IX.1919.)

Molitva Srcu Isusovu za roditelje

Ivanovi roditelji nisu bili toliko religiozni kao on. Ivan se trudio da ih privede bliže Bogu što mu je postupno i uspjelo. Molio se stoga Srcu Isusovu koje ga je uslišalo:

"Tata je 12. I. (o srebrnom piru) nakon 20 godina primio sv. Pričest. Moje su **molitve Srcu Isusovu uslišane**. U pismu, što mi ga je pisao, vidim tipičan primjer konverzije. Obratio ga je nadnaravni elemenat: milost. Još ostaje mama na brizi. **Srce Isusovo, pomoz!**" (Pariz, 20.I.1921.)

Svoj život posvećuje Srcu Isusovu

Ivan je dosta tjelesno trpio i nakon rata. Bolovao je na očima. Trpljenje ga je sve više približavalo Kristu. U ovom pariškom zapisu iz dnevnika nalazimo njegovu čuvenu rečenicu u kojoj tvrdi da posvećuje svoj život Srcu Isusovu:

"Bol moja još uvijek traje i zbog toga ne pisah skoro ništa. Hvalim Isusu Kristu da sam u prošlom

razdoblju, za vrijeme korizme, mogao zaroniti u more boli Njegova Srca i da sam tako živio u uskoj vezi s Njime. Usput sam preveo Križni put Paul Claudela.... Zbog te moje očne boli ne mogoh se posvetiti studiju katoličke literature, kako bih želio... **Srce Isusovo, Tebi posvećujem svoj život**; ako je na Tvoju slavu da trpim i tako dođem k Tebi, neka bude Tvoja volja, i molim Te da uza me budu u Tvome kraljevstvu i moji roditelji..."

(Pariz, 23.III.1921.)

Privoditi duše Srcu Isusovu

Ivan je gorio od revnosti za širenje Kristova Kraljevstva. Želja mu je da što veći broj ljudi privede k Bogu i k Srcu Isusovu. Tekst iz njegova čuvenog Predgovora Zlatnoj Knjizi nam o tome uvjerljivo govori:

"Dao dobri Bog da Zlatna Knjiga u ovome obliku odgoji vojsku apostola, vojsku svetaca, koja će se razletiti diljem hrvatske domovine i osvajati poput katoličkih vitezova carstvo ljudskih duša. Neka i ona nešto pridonese da posvuda kod nas zavladaju načela svete Rimokatoličke Crkve i da na taj način **Presveto Srce Isusovo** privine što veći broj naše braće u svoj božanski zagrljaj." (Put k Suncu, 2. izd. 1993. str. 156)

"U Presvetom Srcu odani"

Gotovo sva svoja privatna pisma Ivan je redovito završavao s formulom "u Presvetom Srcu odani". I to je jedan podatak koji nam govori koliko je bio prožet ljubavlju Kristova Srca. Donosimo izvadak iz njegova pisma sarajevskom nadbiskupu Šariću.

"Jasno je da smo se mi orlovi stavili u službu svete Crkve spremni da je milošću Božjom pomažemo u širenju Kraljevstva njezina Božanskog Zaručnika. Nemamo nikakvih nuzgrednih ciljeva, već onaj jedini glavni: što više duša sjediniti s Isusom. Stoga se apsolutno pokoravamo i u tom pitanju, kao u svim drugima, našim biskupimaU svete se molitve preporuča **Vaš u Presv. Srcu odani** I.Merz. (*Pismo sarajevskom Nadbiskupu Ivanu Ev. Šariću, 3.V.1926.*)

Isusovo Srce suosjeća s ljudskim potrebama

I u drugim svojim člancima Ivan Merz spominje Srce Isusovo. Tako u članku "Socijalno ekonomska akcija katolika" piše:

"U socijalno-ekonomsku djelatnost katolika spadaju sve one ustanove, koje imaju kao neposredan cilj da ljudima, i to poglavito onim slojevima koji trpe, materijalno pomognu. U taj rad spadaju katolički radnički sindikati, raznovrsne zadruge za nabavu, osiguravajuća i pripomoćna društva i slično. Kad se Isus popeo na brdo i vidio mnoštvo gladnog puka oko sebe, smilovalo mu se. No istodobno, dok je **Njegovo Srce osjetilo tjelesnu** bol izgladnjelih ljudi, još je većma ono osjetilo onu glad za Istinom, koja je mučila bijedni narod. Nahranio je pet tisuća ljudi... Tim što je nahranio gladan narod, postigao je Isus jedan duhovni i vrhunaravni cilj: narod je u Isusu upoznao Proroka i obećanog Mesiju i kasnije je lakše mogao razumjeti otajstvo presv. Euharistije." (*Put k Suncu, 2. izd. 1993. str. 167*)

Srce Isusovo - najjači faktor za rekristijanizaciju društva

Ivan se bavio mišlju da pokrene jedan katolički dnevnik. U tu je svrhu posjetio uredništvo poznatog francuskog katoličkog dnevnika "La Croix" i informirao se o organizaciji izdavanja njihova lista. Već je bio sastavio i pravila za urednike toga

hrvatskog katoličkog dnevnika kojemu je dao naziv "Kristov stijeg". Donosimo ovdje samo one izvatke gdje izriječkom spominje Srce Isusovo:

"Što se tiče druge točke, to svaki urednik mora biti uvjeren da on neće napredovati i neće moći postati duhovnim vođom svojih čitalaca, ako ostane isključen iz euharistijskog pokreta i ako se **ne posveti Presv. Srcu Isusovu**, koje je danas najjači faktor za rekristijanizaciju društva. Budući da je

čovjek odviše slab i jer posve generalni savjeti vrlo rijetko urode konkretnim plodom, to valja od svakog urednika laika tražiti da se obveže sub levi (pod laki grijeh) da će ispunjavati, dok je član redakcije, slijedeće: 1.Posvetit će se

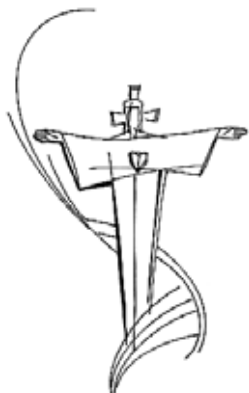
Presv. Srcu Isusovu, pričestivši se na devet prvih petaka; 2. Pričestit će se barem dva puta mjesečno (ali se preporuča da to čini svake nedjelje); 3.Ispitat će si dnevno savjest; 4.Dnevno će barem pola sata posvetiti razmatranju, molitvi, duhovnom štitu...; 5. Dnevno će izmoliti jedan Veni Creator (Dodi Duše Sveti)... " (*Put k Suncu, 2. izd. 1993. str. 171*)

Molitva Srcu Isusovu za novu zajednicu

U želji da se potpuno stavi u službu Kristu i širenju njegova Kraljevstva u dušama, Ivan je namjeravao osnovati zajednicu katoličkih laika po uzoru na sličnu talijansku ustanovu "Opera Kardinal Ferrari". Takve ustanove zovu se sekularni, odnosno svjetovni instituti. Rana smrt ga je spriječila da provede zamisao, ali je njegovu ideju djelomično ostvarila njegova bliza suradnica Marica Stanković; osnovala je prvi ženski svjetovni institut u Crkvi u Hrvata pod nazivom Zajednica Suradnica Krista Kralja. U svojem pismu Marici Stanković Merz spominje Srce Isusovo od kojega očekuje pomoć:

"Veoma se radujem da ste se molitvom dali u pripravu za 'Operu'. To je najnaravniji početak. Tako ćete si isprobiti providencijalnog muža, koji će ostvarenje uzeti u ruke. Ako Vam je moguće sa-

stavite popis djevojaka, koje se za to zanimaju, a pogotovo ako ih imade s vječnim zavjetom čistoće. A Vi svakako pišite u "Za Vjeru i Dom" u tom duhu, kako uz veliki poziv što ga žena ima kao majka i supruga, danas trebamo djevoja, koje u svijetu poput redovnica sudjeluju u osvajalačkoj, spasavajućoj i posvećujućoj misiji Crkve... Čini se da je ostvarenje muške

Opere isto tako udaljeno kao i Vaše.... Međutim se mi **molimo Presv. Srcu**, da nam ono u pravi čas pokaže put. Ne dvojim, da će to **Presv. Srce i učiniti**; osnutak mnogih redova u povijesti pokazuje, kako su oni tako reći spontano iznikli i prokrcili put unatoč zaprekama." (*Pismo Marici Stanković, 31.VIII.1927. - Život, br.5. 1938. str.295*)

Očekujem vječno, nepodijeljeno potpuno posjedovanje Presv. Srca Isusova!

Prije odlaska u bolnicu na operaciju Ivan je, predosjećajući da će umrijeti, sastavio svoju oporuku, odnosno svoj nadgrobni natpis i to na latinskom jeziku, jeziku Crkve. To je bilo ujedno i posljednje što je Ivan napisao u svome životu. U nekoliko rečenica Ivan je sazeo sav svoj život i svoje vjerovanje u budućnost koju mu obećaje Onaj kojemu je povjerovao i posvetio svoj život. I u tom zadnjem spisu Ivan spominje Srce Isusovo riječima koje izražavaju čvrstu vjeru i nadu u obećano blaženstvo. Treba uočiti tri pridjeva kojima označuje imenicu "possessio - posjedovanje" a čime je izrazio svoju duboku vjeru, te nadu i žarku želju za sjeđinjenjem s Kristovom ljubavlju kroz Njegovo srce: inseparabilis, plenissima, aeterna possessio Smi Cordis Jesu - nepodijeljeno, najpotpunije, vječno posjedovanje Presvetog Srca Isusova.

Ivanova oporuka jest divan zaključak njegova života, kruna njegove pobožnosti i svečani finale remek-djela što ga je Ivan stvorio od svoje duše i svoga života. Riječi njegove oporuke nalaze se danas uklesane na mramornoj spomen-ploči na njegovu grobu u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu. Donosimo ih ovdje u latinskom izvorniku kako ga je Merz sastavio i u hrvatskom prijevodu:

Decessit in pace fidei catholicae.
Mihi vivere Christus fuit et mori lucrum.

Expecto misericordiam Domini et inseparabilem, plenissimam, aeternam possessionem Smi Cordis Jesu.

I. M. dulcis in refrigerio et in pace. Anima mea attinget finem suum quare creata erat.

En Theo Kyrio.

Umro u miru katoličke vjere.
Život mi je bio Krist a smrt dobitak.
Očekujem milosrđe Gospodinovo i nepodijeljeno potpuno vječno posjedovanje Presvetog Srca Isusova.

I.M. sretan u blaženstvu i miru.
Duša će moja postići cilj za koji je stvorena.
U Gospodinu Bogu.

U bazilici Srca Isusova tijelo Ivana Merza očekuje uskrsnuće

Ovako veliku ljubav, nadu, i očekivanje za sjeđinjenjem sa Srcem Isusovim Božja je Providnost i na vidljiv način nagradila: njegovo je tijelo prenešeno s Mirogoja, gdje je bilo sahranjeno u obiteljskoj grobnici, u baziliku Srca Isusova u Zagrebu, tj. u onu crkvu u koju je Ivan posljednjih šest godina svoga života svakoga dana dolazio na sv. Misu i primao sv. Pričest.

Grob slugu Božjega Ivana Merza u bazilici Srca Isusova u Zagrebu

Posveta hrvatske mladeži Srcu Isusovu 1900. god.

U godini 2000. navršit će se sto godina kako se preko 160. 000 hrvatskih mladića i djevojaka 1900. godine posvetilo Srcu Isusovu. Spomen na tu posvetu ostao je u hrvatskom narodu sve do danas: pjesma "Do nebesa nek se ori" spjevana je bila upravo za tu prigodu i kroz cijelo dvadeseto stoljeće pjevala se kao jedna od najpopularnijih hrvatskih vjerskih pjesama. Kako se organizirala i obavila ova posveta vidjet ćemo iz ovoga prikaza.

Pripremni odbor za posvetu mladeži

Nakon što je Papa Leon XIII. zajedno sa svim biskupima svijeta 1899. god. posvetio svijet Presvetom Srcu Isusovu, u Hrvatskoj je sljedeće, 1900. godine bila pokrenuta inicijativa da se hrvatska mladež još posebno posveti Srcu Isusovu. Nekoliko zagrebačkih svećenika početkom 1900. ustanovili su poseban odbor za organiziranje posvete. Sa svoga prvog sastanka 24. veljače 1900. uputili su hrvatskoj mladeži javni Poziv za posvetu koji je objavljen i u tisku. Inicijatori ove posvete, osim odaziva Papi Leonu XIII., željeli su da završetak jednog stoljeća i ulazak u novo bude kod hrvatske mladeži označen potvrdom vjere i odanosti Isusu Kristu. Članovi odbora bili su: Dr. Andrija Jagatić kao predsjednik, K. Matića potpredsjednik, Stj. Čukac tajnik, te odbornici: Dr. J. Lang, N. Kamenar, Dr. K. Bošnjak, Stj. Niemčić, Dr. L. Jambreković, M. Rukavina.

Naslovna stranica knjižice »Slavlje« koja je pripremila posvetu mladeži Srcu Isusovu. Bila je tiskana u 50.000 primjeraka.

Hrvatski biskupi i zemaljska vlada odobravaju ideju

Odbor je odmah obavijestio hrvatske biskupe o ovoj inicijativi. Sav hrvatski episkopat spremno ju

je odobrio, blagoslovio i uzeo pod svoje okrilje, te obećao potrebnu pomoć. Pojedini biskupi su i pismeno potvrdili svoje odobrenje. Tako zagrebački nadbiskup dr. Juraj Posilović postavlja na čelo odbora za predsjednika dr. Andriju Jagatića, a cijelom odboru upućuje pismeno i ove riječi: "Preporučam i rado blagoslivljem prekrasnu namisao da se naša hrvatska mladež ove godine što svečanije posveti Presv. Srcu Isusovu, te se na poseban način pokloni Papi Leonu XIII." Sarajevski nadbiskup Josip Stadler, veliki promicatelj pobožnosti Srcu Isusovu u Bosni, najtoplije je preporučio svima u svojoj biskupiji da "što revnije porade oko toga slavlja." Đakovački biskup J.J. Strossmayer napose se založio za ostvarenje ideje i izdao je za cijelu biskupiju prigodnu okružnicu kojom odobrava cijelu inicijativu, te daje sasvim

konkretne upute kako se ova inicijativa treba provesti među mladima u đakovačkoj biskupiji. I ostali hrvatski biskupi nisu zaostali svojom preporukom i zalaganjem za posvetu.

Visoka Zemaljska vlada kojoj se Odbor obratio s molbom za pokroviteljstvo, dala je svoj pristanak

i odobrila je sve akcije koje su s tim u svezi bile organizirane po školama.

Popratne akcije uz posvetu: album s potpisima i zlatno srce za Papu, Petrov novčić i hodočašće u Rim

Nakon "Poziva" koji je u obliku letka bio objavljen u javnosti, Odbor je objavio posebnu brošuru na trideset stranica pod naslovom "Slavlje hrvatske omladine na osvitlu novoga stoljeća" u kojoj se detaljnije obrazlaže smisao posvete i način njezina obavljanja. U toj brošuri po prvi puta je objavljena pjesma posvetnica "Do nebesa" koju je spjevao travnički devetnaestogodišnji gimnazijalac Petar Perica. Za tri mjeseca raspalo se 50.000 primjeka ove knjižice po cijeloj Hrvatskoj i Herceg-Bosni.

Veliki album s potpisima 160.000 mladih Hrvata koji su se posvetili Srcu Isusovu. Predan je Papi Leonu XIII. 3. VII. 1900.

U brošuri su objašnjene sve ostale akcije koje su pokrenute u svezi posvete, a smjerale su dati cijelom pothvatu karakter ozbiljnosti, vidljivosti, te potvrde svoga iskrenog pristajanja uz Krista. Za glavni cilj su imale veću povezanost s Papom - Kristovim namjesnikom u Rimu, a sastojale su se u ovome: priprema i izrada albuma s potpisima onih koji su pristupili posveti, prikupljanje "duhovnog cvijeća", tj. molitava i djela pobožnosti za sv. Oca, prikupljanje Petrovog novčića i hodočašće u Rim te predaja Papi istih darova.

Pozivu za posvetu odazvalo se preko 160.000 hrvatskih mladića i djevojaka i svi njihovi potpisi prikupljeni kroz nekoliko mjeseci bili su sabrani u velikom albumu namijenjenom Svetom Ocu. Izrađeno je potom "zlatno srce", figura načinjena od zlata; imalo je lik i veličinu ljudskog srca a predstavljalo je Srce Isusovo. U to "zlatno srce" stavljen

je popis "duhovnog cvijeća", tj. djela pobožnosti što su ih mladi hrvatski katolici tijekom nekoliko mjeseci prikazivali za Svetoga Oca. Ta su se djela pobožnosti sastojala iz ovoga:

800 postova, 1.200 križnih putova, 1.500 trodnevica, 2.000 devetnica, 5.000 pohoda crkava, 8.000 zlatnih krunica, 40.000 sakramentalnih sv. pričesti, 60.000 duhovnih sv. pričesti, 90.000 sv. misa, 126.000 Gospinih krunica, 130.000 samozataja, 150.000 litanija, 575.000 drugih raznih molitava. Ukupno: 1,189.500 molitava i dobrih djela.

O toj ideji da se i na ovakav simboličan način potvrdi posveta mladeži i njezina odanost Kristovu namjesniku govori nam Spomenica na str. 38 ovim riječima: "Ali hrvatska omladina ne htjede Svetom Ocu pokloniti zlatno srce kakvo mu drago, nego lik Presvetoga Srca Isusova. Srcu Isusovu posvetila je ona na svečan način svoje nevino srce; Srce Isusovo i srce hrvatske omladine postalo je tom posvetom jedno srce. A kao vanjski znamen ove svoje nutarnje posvete prikazala je mlada Hrvatska svoje srce u Srcu Isusovu vidljivome Namjesniku Kristovu."

Zajedno s gore navedenim akcijama tekla je i akcija prikupljanja "Petrovog novčića". To su novčani prilozi koje katolici diljem svijeta prikupljaju za Papu i za potrebe uzdržavanja središnjih ustanova Crkve. U toj akciji mladi Hrvati su prikupili 500 dukata koji su bili predani Svetom Ocu prigodom rimskog hodočašća.

Svečano slavlje posvete Srcu Isusovu u hrvatskim biskupijama

Samo slavlje posvete hrvatske mladeži Srcu Isusovu bilo je obavljeno za svetkovinu Srca Isusova u svim hrvatskim biskupijama; u većini je to bilo za sam blagdan, u petak 22. lipnja 1900., a ponegdje u nedjelju 24. lipnja kada se u mnogim krajevima obavljala vanjska proslava Srca Isusova. O cijelom slavlju Spomenica donosi opširne opise iz raznih mjesta svih hrvatskih biskupija od 42. do 173. str. Posebno je svečano bilo u Zagrebu. Po odredbi nadbiskupa Posilovića posveta mladeži je obavljena u zagrebačkoj katedrali koja bila potpuno ispunjena mladima. Računa se da ih je bilo oko pet tisuća.

Hodočašće u Rim i susret s Papom Leonom XIII.

Početkom srpnja 1900. krenulo je u Rim veliko hrvatsko hodočašće prigodom Jubilarne Godine na kojem je sudjelovalo preko 700 hodočasnika od

**ZLATNO
SRCE**
- dar hrvatske
mladeži Papi
Leonu XIII.
U njemu su
bila
pohranjena
djela
pobožnosti i
molitve što su
ih mladi
prikazali za
Svetoga Oca
prije posvete
Srcu Isusovu

čega je bilo 50 mladića i djevojaka, predstavnika mladeži koja se posvetila Srcu Isusovu. Hodočašće su predvodili hrvatski biskupi. 3. srpnja primio ih je u audijenciju Papa Leon XIII. i to u Sikstinskoj kapeli. Dvojica mladića, gimnazijalac, Petar Perica, autor pjesme posvetnice Do nebesa, i Franjo Scholz iz Zagreba uručili su Svetom Ocu veliki umjetnički Album hrvatske omladine s preko 160.000 potpisa mladih. Tri su djevojke u narodnim nošnjama potom predale Papi veliko zlatno srce s duhovnim cvijećem molitava, žrtava i dobrih djela što su za njega tijekom proteklih mjeseci mladi Bogu prikazivali. Papa je bio vidljivo iznenađen i ganut ovim velikim darom hrvatske mladeži. Predan je potom Svetom Ocu Petrov novčić, tj. 500 dukata, također dar hrvatske mladeži. Zlatno Srce s duhovnim darovima Papa Leon XIII. zadržao je u svojoj sobi, jer mu je toliko bio drag taj poklon kao što je kasnije usmeno i pismeno potvrdio.

Zahvala Pape Leona XIII. za darove hrvatske mladeži

Nakon hodočašća u Rim i pohoda Svetom Ocu, Papa Leon XIII. uputio je vlastoručno pismo nadbiskupu Jurju Posiloviću u kojem zahvaljuje napose za darove što mu ih je hrvatska mladež predala kao znak svoje posvete Presvetom Srcu Isusovu. Nadbiskup Posilović pročitao je ovo Papino pismo javno na otvorenju Prvog hrvatskog katoličkog sastanka u Zagrebu 3. rujna 1900.g. Evo tog Papina pisma u hrvatskom prijevodu:

"Časni brate, pozdrav ti i apostolski blagoslov! Među premnogim radosnim događajima, kojima se dobroti Božjoj svidjelo dušu našu u ovoj svetoj godini tješiti i krijepiti, odlično mjesto zauzimlje

po hrvatskoj mladeži doprineseni nam dokaz ljubavi i odanosti. Taj je dokaz nama veoma mio ne samo poradi velikog broja onih koji ga doprinese, nego najviše s toga razloga, što su se ovi svečano obvezali, da će pod zastavom Božanskog Srca, 'pro aris et focis' za vjeru naime i domovinu ustrajno i odvažno vojevati. Kao znak toga zavjeta prikazano Nam je zlatno srce, što je nama toliko ugodilo, da smo ga do dana današnjega kod Sebe pridržali. Tebi dakle, časni brati, već prema Tvome zvanju, rado povjeravamo, da toj mladeži ponovno izraziš Našu zahvalu i da ju ujedno u naše ime bodriš, neka se nepomično drži odluke svoje, jer će odatle crpsti obilje utjehe i sigurnu nadu budućeg blaženstva, ako bude Srce Kristovo pobožno štovala i revno nasljeđovala. U to ime i za zalog očinske naše dobrohotnosti prerado podjeljujemo apostolski blagoslov Tebi i svima, koji album potpišaše.

Dano u Rimu kod sv. Petra, dne 15. kolovoza 1900., a dvadeset i treće Našega Pontifikata."

Papa Leon XIII.

Spomen na posvetu: Knjiga- -Spomenica i pjesma "Do nebesa"

Da se spomen na taj veliki događaj Posvete hrvatske mladeži sačuva za povijest objavljena je 1901. godine spomen-knjiga pod naslovom: *Hrvatska omladina pod zastavom Srca Isusova, Spomenica i Budnica, Zagreb, Tisak i naklada Anunt Scholz, 1901., 236 str.* Napisao ju je o. Antun Puntigam, D.I., glavni idejni začetnik cijele posvete. Ova knjiga u kojoj su detaljno iznesene sve akcije koje su pripremale i pratile posvetu, te opširan opis posvete u raznim mjestima svih hrvatskih biskupija, jest dragocjeni dokument o tom jedinstvenom događaju koji se zbio na pragu ovoga stoljeća. No osim ove knjige ostade još jedan spomen na posvetu kroz cijelo dvadeseto stoljeće u svim hrvatskim krajevima: to je pjesma posvetnica "Do nebesa" Petra Perice, napisana upravo za tu prigodu a pjevala se svih ovih sto godina i još se uvijek pjeva kao izraz vjernosti i odanosti Kristu cijelog hrvatskog naroda.

1910. - godina obnove Posvete

Za desetu obljetnicu 1910. god. organizirana je obnova posvete. Knjižica *Slavlje hrvatske omladine 1910.* o. Petra Perice na 64 str., tiskana u 40.000 primjeraka, duhovno je pripremila obnovu, a vodio ju je Središnji odbor pod pokroviteljstvom zagrebačkog nadbiskupa Jurja Posilovića. Predsjednik odbora bio je pomoćni zagrebački biskup i ge-

neralni vikar dr. Ivan Krapac. Već 10. veljače Odbor je uputio svečani proglas u sve biskupije kojim se pozivlje mladež na obnovu posvete. Glasnik Srca Isusova od broja 3. do 9. te godine donosi opširne prikaze priprema i opise slavlja obnove posvete koja je održana na blagdan Srca Isusova 3. lipnja 1910. Na tisuće i tisuće mladih Hrvata u svim hrvatskim biskupijama ponovno je posvjedočilo svoju vjeru i odanost Isusu Kristu.

U Zagrebu je obnova posvete bila svečano proslavljena kao i prije deset godina. Svečanost obnove posvete započela je u katedrali koja je bila ponovno ispunjena mladima do posljednjeg mjesta. Potom je u velikoj procesiji svih sudionika kroz najljepše dijelove grada odnesena posebna spomen-zastava ovoga slavlja u Svetište Srca Isusova u Palmotićevoj ulici koje je tada već bilo sagrađeno. Slavlje obnove posvete bilo je završeno u Svetištu Srca Isusova pohranjivanjem ove spomen zastave na trajno čuvanje.

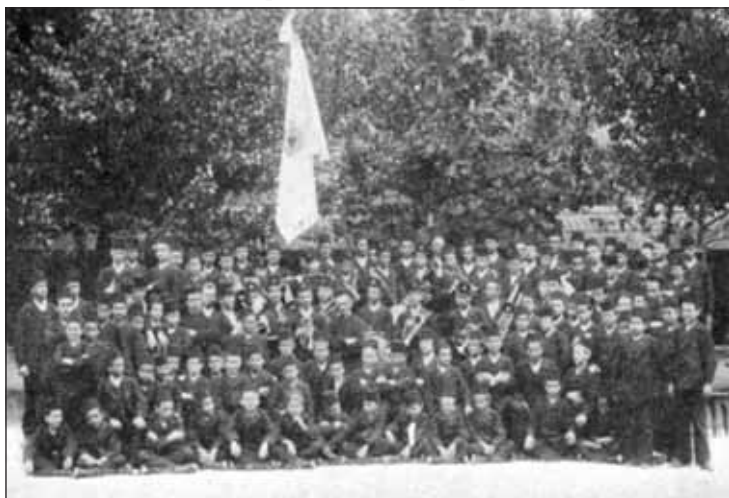
I za ovu obnovu posvete potvrđene su veze s Kristovim Namjesnikom u Rimu. Središnji Odbor uputio je Papi Piju X. posebno pismo kojim ga izvještava o obnovi posvete i u ime hrvatske mladeži potvrđuje svoju vjernost Isusu Kristu, njegovu Božanskom Srcu i moli Svetoga Oca blagoslov. Na sam dan posvete bio je poslan Papi pozdravni brzojav na što je Papa preko državnog tajnika također telegramom odgovorio i uputio apostolski blagoslov. Naknadno je stigao i pismeni odgovor što ga je u Papino ime uputio državni tajnik Kardinal Merry de Val. U pismu se prenose papine čestitke, odobravanje, pohvale i blagoslov hrvatskoj mladeži koja je sudjelovala u obnovi posvete.

Stota obljetnica posvete - izazov u 2000. godini! Da li? Ako da, što i kako?

Prvi članak kojim je o desetoj obljetnici Glasnik Srca Isusova br. 3. 1910. najavio obnovu posvete iz 1900. završava ovim riječima: "Proslavi li se svečano ova prva deseto-godišnjica, onda će se proslaviti jamačno i svaka daljnja, osobito peta, koju će neki mladi još doživjeti, i deseta tj. stota godišnjica prve posvete, godine 2000., koju ćemo, ako Bog da, gledati s neba. Na taj će način drvece,

što ga je hrvatska mladež posadila godine 1900., sve iz nova prolistati i cvasti i uroditi plodom života. A pod njegovom će stoljetnom krošnjom hrvatska mladež još uvijek pjevati Srcu Isusovu: Dušom tije- lom vijek sam tvoj, za krst časni bijuč boj." (str. 57)

Stota obljetnica posvete 2000. god., koju su organizatori već spomenuli i navijestili o desetoj obljetnici, jest na vratima. Imajući u vidu brojne pozitivne plodove što ih je posveta ostavila u srcima

Učenici Nadbiskupske gimnazije i sjemeništa u Travniku sa svojim odgojiteljem o. Antunom Puntigamom pod posvetnim barjakom Srca Isusova. Iz ove Gimnazije potekla je ideja posvete i tu je učenik Petar Perica spjevao pjesmu posvetnicu "Do nebesa"

mladih, nameće se pitanje: da li taj događaj samo komemorirati člancima u tisku, ili bi to mogao biti jedan pastoralni izazov Crkvi da nešto slično organizira za današnji naraštaj hrvatske mladeži na prijelazu ne samo iz jednog stoljeća u drugo, nego iz jednog tisućljeća u drugo.

Netko će možda reći: nakon sto godina mentalitet suvremenog čovjeka, napose mladog i njegovo izražavanje vjere se promijenilo. To je djelomično točno; ali se Srce Isusovo nije promijenilo! Sjetimo se gesla Velikog jubileja 2000: "Krist jučer, danas, i uvijek!"

Stota obljetnica posvete mladeži iz 1900.god. sugerira pitanje bi li trebalo pokrenuti u godini Velikog Jubileja 2000.god. sličnu inicijativu posvete sadašnjeg naraštaja hrvatske mladeži. Ako da, što i kako, tj. treba li ponoviti iste oblike od prije sto godina, ili ih prilagoditi današnjem vremenu? Na ova pitanja sigurno ne može odgovoriti samo pisac ovih redaka. Odgovor trebamo dati svi mi, a napose oni koji su posebno angažirani u kršćanskom odgoju mladeži.

o. Božidar Nagy

Proslave Dana Ivana Merza

10. V. 1999.

U Zagrebu ...

U ponedjeljak navečer, 10. svibnja u 19 sati u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu svečano je obilježena obljetnica smrti Sluge Božjega Ivana Merza. Koncelebriranu svetu misu predvodio je novi pomoćni zagrebački biskup msgr. Vlado Košić. U koncelebraciji su bili isusovački provincijal o. Franjo Pšeničnjak, postulador kauze Sluge Božjega o. Božidar Nagy te drugi svećenici.

Propovijed biskupa Vlade Košića donosimo u cijelosti nakon ovoga članka.

Ovoj svečanoj svetoj misi prisustvovali su brojni vjernici, štovatelji sluge Božjega iz cijelog Zagreba. Pod svetom misom pjevao je zbor isusovačkih bogoslova s Jordanovca pod ravnanjem o. Marijana Steinera, a uz orguljsku pratnju Antuna Knešaureka. U posebnoj emisiji Radio Marije posvećene Merzu na dan njegova ulaska u vječni život predloženo je da njegov dan bude proglašen Danom studenata laika koji studiraju teologiju, jer je Merz bio prvi laik na našim prostorima koji je studirao teologiju i time postao pionir laičke teologije. Dan Ivana Merza obilježen je i u drugim mjestima izvan Zagreba, a posebno u katoličkim udruženjima i pokretima koji se nadahnjuju na primjeru i svetačkom životu sluge Božjega.

Biskup Vlado Košić predvodi euharistijsko slavlje u bazilici Srca Isusova u Zagrebu na Dan Ivana Merza, 10. V. 1999.

... u Osijeku

U Osijeku je obilježen Dan Ivana Merza 1999.g. i to u Svetištu Srca Isusova. Svetu Misu je služio isusovac o. Ivan Hang. O. Hang nosi ime po Ivanu Merzu. Njegovi roditelji bili su članovi katoličke organizacije u kojoj se posebno štovao sluga Božji

Ivan Merz, pa su iz poštovanja prema njemu svoje sinu dali njegovo ime. Nazočnim vjernicima i štovateljima Ivana Merza o. Hang je ocrtao lik Sluge Božjega i njegov uzorni život koji može biti primjer svakom kršćanskom vjerniku.

... i u Subotici

U župi sv. Roka u Subotici, u ponedjeljak 10. svibnja po prvi put je proslavljen Dan Sluge Božjega dr. Ivana Merza. Slavlje je započelo u 18 sati sa svibanjskom pobožnošću. Na početku ovoga slavlja župnik Andrija Anišić pročitao je kratki

životopis Ivana Merza i nekoliko njegovih misli o krunici. Zatim su djeca predmolila kronicu koju su okupljeni prikazali za proglašenje blaženim i svetim dr. Ivana Merza i za mir u Jugoslaviji. Poslije krunice bila je sv. misa koju je predvodio župnik. Na početku sv. mise Đurdica Malagurski pročitala je pjesmu Mire Preisler "Naš do bri brat Ivan". U svojoj homiliji župnik Anišić je pročitao nekoliko

misli Ivana Merza o njegovom proživljavanju prvog svjetskog rata povezujući to s ratnim stanjem u SRJ. On je također naglasio kako su dvije najveće Ivanove ljubavi bile EUHARISTIJA i MARIJA, što je potkrijepio također Merčevim mislima. Poslije pričesti ispred lika Ivana Merza koji je bio postavljen pred oltar, Bernarda Kopunović je pročitala tekst Đurdice Vitković: "Veliki naš Učitelju, hvala ti!" posvećen Ivanu Merzu o desetoj obljetnici njegove smrti.

Na misi je pjevao župski zbor pod ravnanjem s. Silvane Milan. Na kraju mise župnik je s djecom i ministrantima došao pred Merčev lik i ondje je izmolio molitvu za njegovo proglašenje blaženim i

svetim. Na proslavi ovog prvog Dana dr. Ivana Merza u ovoj župi okupilo se više od 150 djece, mladih i odraslih vjernika.

Poslije mise neki su se vjernici zadržali u molitvi pred slikom Ivana Merza.

U župi je nedavno formirana zajednica Mladi euharistijskog pokreta, koja se također nadahnjuje životom i mislima Ivana Merza i koja također moli za njegovo proglašenje blaženim i svetim.

Zahvaljujemo Bogu što nam je darovao Ivana Merza!

Propovijed biskupa VLADE KOŠIĆA na euharistijskom slavlju prigodom 71. obljetnice smrti sluge Božjega Ivana Merza u bazilici Srca Isusova u Zagrebu 10.V.1999.

“Sva ljudska djelatnost mora biti radi ljubavi, radi apostolata, radi toga da se širi Kraljevstvo Božje među ljudima...” (I. Merz)

Draga braćo i sestre!

Danas je nebeski rodendan sluga Božjega dr. Ivana Merza, apostola hrvatske mladeži. Prije 71 godinu preminuo je - kako piše na njegovu grobu ovdje, u ovoj bazilici Srca Isusova - “u miru katoličke vjere” taj veliki mlad čovjek koji nam i danas svijetli i čiji nas je lik okupio večeras ovdje na ovu euharistiju. Euharistija znači zahvaljivanje, te i mi danas želimo prvenstveno Bogu zahvaliti što nas je podario jednim takvim čovjekom, što nam je darovao dr. Ivana Merza.

Poslanje laika u Crkvi

Htio bih, braćo i sestre, da večeras nadahnuti primjerom sluga Božjega Ivana razmišljamo ne toliko o njemu i njegovu liku u prošlosti, nego o nama i našoj zadaći danas, koju je Bog svakome od nas podario. Prigoda je to da razmislimo kako **vjernici laici** mogu što djelotvornije izvršiti svoje poslanje u Crkvi i svijetu. Također je to prigoda da pokušamo sebi i drugima odgovoriti na pitanje, koje je danas **mjesto intelektualca** u Crkvi i društvu. Znamo, sluga Božji Ivan je upravo kao vjernik laik i kao intelektualac služio u našoj Crkvi i društvu u Hrvatskoj početkom ovog stoljeća.

Laici u Crkvi nisu na margini, dapače, oni čine većinu Naroda Božjega i sigurno je da o njima i te kako ovisi kakvo je lice Crkve. Znamo da je II. vatikanski sabor želio da Crkva zadobije “*novo lice*”, da se njezino lice pomladi i osuvremeni. Mogu li to učiniti članovi Crkve koji čine ministerijalno svećeništvo? Sigurno, njihova je uloga važna, ali nije isključiva. Dapače, oni sami ne mogu ništa

učiniti ako nemaju potporu vjernika laika i ako svoje djelovanje ne udruže s djelovanjem laika, u jedno zajedničko nastojanje. Dragutin Kniewald zapisao je da je dvaput vidio Ivana Merza kako plače, a to je bilo kad ga Seniorat nije podržao. On je naime želio i uspio stvoriti nešto novo, te je došao zato u sukob sa starim. No, premda nije bio shvaćen, on je ustrajao i dao novo lice Katoličkoj akciji u Hrvatskoj.

Laici trebaju prožimati svijet evandeoskim kvascem

Papa Ivan Pavao II. u enciklici “Christifideles laici” govori o hitnosti da se u rad u Božjem vinogradu uključe svi vjernici. Papa citira Isusovu pripodobu o radnicima u vinogradu. Gospodar sve, pa i one posljednje, zove: “Što stojite ovdje vazdan besposleni?” Odgovoriše mu: ‘Nitko nas nije najmio.’ On im reče: ‘Idite i vi u moj vinograd!’” (Mt 20,6-7). Papa ističe: “*Tu nema mjesta besposlici. Toliko je posla koji čeka sve u vinogradu Gospodnjem.*” (CL 3).

Koji su to poslovi? I papa nabraja kako upravo u situaciji širenja vjerskog indiferentizma, ateizma i sekularizma postoji težnja i potreba za religijom (CL 4); kako usprkos tolikih povreda i gaženja ljudske osobe i njezina dostojanstva ne nestaje svetost osobe te da na te nepravde treba odgovoriti “*sve većim širenjem i jačim učvršćivanjem osjećaja za osobno dostojanstvo svakoga ljudskog bića*” (CL 5).

(Nastavak na stranici 26)

DUHOVNA BAŠTINA IVANA MERZA

**MLADEŽ
EUHARISTIJSKOG POKRETA**
Aktivnosti u 1999.

Od 1997. godine donosimo u Glasilu Postulature posebnu rubriku "Duhovna baština Ivana Merza - Mladež Euharistijskog Pokreta." Radi se o katoličkoj organizaciji koju je Ivan Merz upoznao još za vrijeme svoga studija u Parizu i koja mu se bila veoma svidjela upravo zbog svoga euharistijskog duha; njezine ideje izražene u geslu Žrtva-Euharistija-Apostolat Merz je donio u Hrvatsku. Ta katolička organizacija djece i mladeži danas u Francuskoj i po svijetu djeluje pod nazivom Euharistijski pokret, a to im je ime još 1960. god. dao papa Ivan XXIII. Od 1997. godine Mladež Euharistijskog Pokreta djeluje i u Hrvatskoj. Detaljnije informacije o tome čitatelj može naći u posljednja dva broja našega Glasila. U ovome broju donosimo uz fotografije razne izvještaje o aktivnostima MEP-a tijekom 1999. godine.

Posjet rimskog generalnog delegata za MEP o. Aloyisa van Dorena Hrvatskoj

O. Aloys van Doren govori članovima MEP-a u Osijeku 4.III.1999.

Rimski generalni delegat za Apostolat Molitve - AM i Mladež Euharistijskog Pokreta – MEP, isusovac o. Aloys van Doren boravio je u Hrvatskoj od 3. do 8. ožujka 1999. Posjetio je Zagreb, Osijek, Đakovo i Split. U pratnji o. Stjepana Kuzmića, nacionalnog tajnika za Apostolat Molitve i Euharistijski pokret u Hrvatskoj, o. Van Doren je u Za-

grebu pohodio zagrebačkog nadbiskupa Josipa Bozanića, a u Đakovu đakovačkog biskupa Marina Srakića. Svrha pohoda o. Van Dorena bila je pohoditi zajednice Apostolata Molitve i Euharistijskog pokreta, upoznati se s voditeljima i djelovanjem ovih pokreta u Hrvatskoj, povezati ih s rimskim središtem, izmijeniti iskustva, donijeti obavijesti o sadašnjem stanju pokreta po raznim zemljama gdje je prisutan, a koje o. Van Doren posjećuje, te dati poticaje daljnjem djelovanju. Apo-

Susret o. A. van Dorena s članovima MEP-a zagrebačke Nadbiskupije u dvorani bazilike Srca Isusova 5. III. 1999.

(Nastavak na stranici 19)

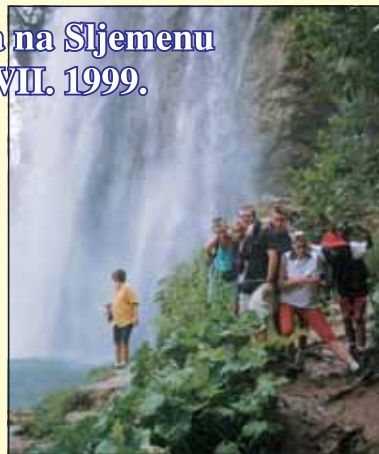
MLAĐEŽ EUHARISTIJSKOG POKRETA - Aktivnosti u 1999.

Međunarodno taborovanje MIEP-a na Sljemenu - Zagrebačka gora, 19. do 31. VII. 1999.

Jutarnja Molitva prikazanja, temelj duhovnosti MEP-a, svakog se dana taborovanja molila u prirodi.

Hodočašće na Mariju Bisticu i u Krašić, posjet Plitvicama i Medvedgradu bili su u programu taborovanja. Na slici: posjet Plitvicama

Igra i rekreacija bili su sastavni dijelovi taborovanja.

Sudionici Međunarodnog taborovanja MEP-a pred Domom Crvenog križa na Sljemenu.

"S Osmam Isusovih blaženstava u 1999. god." bila je tema duhovnih vježbi što su ih članovi MEP-a obavili od 1. do 3. I. 1999. u Osijeku.

MEP iz Zaprešića na Duhovnim vježbama od 24. do 26. IX. 1999. u Poređu, Hum na Sutli. Sabranost i pobožnost u slavljenju Euharistijske žrtve.

Za Božić 1998. mladi iz osječkog ogranka MEP-a sudjelovali su u donošenju Betlehemskog svjetla iz Zagreba u dakovačku biskupiju.

Zajednica MEP-a u Zaprešiću, zagrebačka nadbiskupija, aktivno sudjeluju svojim pjevanjem u liturgiji u svojoj župi.

Početkom rujna, od 3. do 5. IX. 1999. kao pripremu za polaganje obećanja članovi subotičkog društva MEP-a obavili su duhovne vježbe (slika lijevo) i hodočastili su Gospi na Bunarić (slika desno)

Društvo MEP-a u Subotici nakon polaganja svečanog obećanja početkom listopada 1999. u župnoj crkvi sv. Roka.

Članovi Mladeži Euharistijskog pokreta položili su obećanje predbračne čistoće 8. XII. 1998. na blagdan Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije. Na slici: društva osječkog MEP-a u Svetištu Srca Isusova na dan obećanja.

Zimski izlet MEP-a: Memorijal Darija Turkalja, veljača 1999. Posjetili smo Ilok, Vukovar i Aljmaš. Na slici: pred franjevačkom crkvom u Iloku s o. Markom Malovićem

Svečana Euharistija na početku radne godine MEP-a, Osijek, Svetište Srca Isusova 18. IX. 1999.

Početak nove radne godine MEP-a obilježen je u Osijeku nakon sv. mise i prijateljskom večerom - čobancem, što ga je pripremio Kruno Morović.

Najmlađi članovi MEP-a u Osijeku - društvo "Berislav" sa svojim voditeljima Bojanom i Zlatkom.

MEP - Aktivnosti 1999.

(Nastavak sa stranice 15)

Posjet o. A. van Dorena

50 milijuna članova po cijelom svijetu, dok njegova sekcija za mladež - Euharistijski pokret ima oko tri milijuna članova.

U razgovoru s biskupima koje je posjetio, o. Van Doren je posebno istaknuo glavnu svrhu Apostolata Molitve, tj. da je on u službi Crkve i njezinog misijskog djelovanja, a Euharistijski pokret formira mladež u zrele, svjesne i odgovorne kršćane.

Prvo mjesto koje je pohodio o. Van Doren bio je Osijek. U četvrtak 4. ožujka navečer propovijedao je na engleskom (uz prijevod) kod večerenje sv. mise, a nakon sv. mise imao je susret s brojnim članovima Mladeži Euharistijskog Pokreta (MEP-a), koji su za tu prigodu došli iz raznih slavonskih mjesta. U srdačnom susretu popraćenom pjesmom i radošću o. Van Doren među ostalim govorio je kako djeluje Euharistijski pokret među mladima u zemljama koje je do sada posjetio: Francuska, Italija, Španjolska, Brazil, Čile, Argentina, Taiwan, Madagaskar, Indija. To su samo neke od preko pedeset zemalja na svijetu gdje MEP djeluje. Napose je istaknuo kako je u Madagaskaru Euharistijski pokret prisutan u svim biskupijama i najveći je i najsnažniji odgojni pokret za mladež u toj zemlji.

Na prvi petak, 5. ožujka o. Van Doren propovijedao je naveče kod sv. mise u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu, a nakon sv. mise susreo se s članovima MEP-a iz Zagreba i drugih mjesta koji su za tu prigodu došli.

Osim raznih drugih susreta, u subotu 6. ožujka prije podne o. Van Doren imao je sastanak sa sadašnjim i budućim voditeljima MEP-a u Zagrebu na kojem se govorilo o daljnjem promicanju u Hrvatskoj ovoga odgojnog pokreta za mladež. Ovome susretu prisustvovali su biskupijski svećenici, redovnici i laici, a bio je nazočan i dr. Josip Jakšić, predstojnik Katehetskog ureda Zagrebačke nadbiskupije, te vlč. Mijo Stijepić iz Posedarja iz zadarske nadbiskupije. Svoj pohod Hrvatskoj o. Van Doren završio je posjetom Splitu odakle je otputovao natrag za Rim.

Međunarodno Taborovanje MEP-a na Sljemenu 19.-31. VII. 1999.

Od 19. do 31. VII. 1999. održano je na Zagrebačkoj gori Medvednici dvotjedno, drugo po redu međunarodno taborovanje Mladeži Euharistijskog Pokreta. Na taborovanju je sudjelovalo pedesetero mladih članova MEP-a iz Francuske, Italije i Hrvatske od čega je bilo tridesetero mladih iz Slavonije, većina iz Osijeka, a ostali iz Valpova, Ivankova, Požege. Duhovnu i pedagošku organizaciju taborovanja vodili su Francuzi koji u tome imaju dugogodišnje iskustvo. Tema taborovanja glasila je: "Živjeti i dijeliti svoje iskustvo vjere unutar Euharistijskog pokreta u međunarodnoj dimenziji da bi se konkretno doživjelo iskustvo univerzalne Crkve." Jedan od naglasaka taborovanja bila je godina Boga Oca i priprema za Veliki Jubilej 2000 u vidu sudjelovanja na 15. svjetskom danu mladih. - Ova

međunarodna taborovanja MEP-a jesu plod proslave 12. Svjetskog dana mladih u Parizu 1997.; prošle godine održano je prvo ovakvo taborovanje MEP-a u Pirinejima u Francuskoj na kojem su sudjelovali i mladi iz Hrvatske, uglavnom iz Slavonije.

Program ovogodišnjeg taborovanja bio je do u detalje isplaniran i veoma dobro organiziran prema francuskom modelu organiziranja takvih taborovanja a glavni voditelji bili su francuski mladi bračni par Severine i Tanguy Cambier. Mladi su uvijek bili nečim zaokupljeni, a sve je bilo prožeto veseljem, pjesmom i rekreacijom. Program je obuhvaćao svakodnevnu sv. misu - Euharistiju, predavanja, meditacije, osobni rad u tišini, rekreativne momente, igre i razonode, izlete i šetnje po Sljemenu, rad u grupama-ekipama, diskusiju, održavanje foruma, te veće izlete i hodočašća kao što je bio posjet Zagrebu i obilazak njegovih znamenitosti, hodočašće u Mariju Bistricu, izlet u Nacionalni park Plitvice, hodočašće u Krašić, mjestu zatočeništva bl. A. Stepinca. - Osim prijateljstva i kršćanskog druženja mladi Hrvati i napose njihovi voditelji, naučili su puno toga i stekli dragocjeno iskustvo kako se u budućnosti mogu organizirati slična taborovanja.

Betlehemsko svjetlo

Već nekoliko godina dolazi Betlehemsko svjetlo pred Božić i u Hrvatsku. Radi se o jednoj inicijativi koju su pokrenuli skauti-izviđači iz Austrije. Prije Božića austrijski skauti odlaze u Betlehem i ondje u spilji Isusova

rođenja upale svjetlo koje donesu u Europu odakle se onda to svjetlo raznosi po mnogim europskim državama. Hrvatski izviđači donose svjetlo iz Austrije u Zagreb odakle predstavnici izviđača i drugih katoličkih organizacija za mladež iz raznih biskupija nakon prigodnog obreda u katedrali odnose svjetlo u svoje biskupije. Pred Božić 1998. po prvi puta su se u ovu akciju uključili mladi iz Euharistijskog pokreta iz Osijeka. Oni su zajedno sa slavonskim izviđačima pošli u Zagreb odakle su 20. prosinca naveče vlakom donijeli Betlehemsko svjetlo u Osijek. Svjetlo je prenočilo u Svetištu Srca Isusova u Osijeku da bi ga sutradan odnijeli u đakovačku katedralu odakle se proširilo potom po cijeloj đakovačkoj biskupiji. U ovaj akciji donošenja betlehemske svjetla sudjelovali su ovi osječki članovi MEP-a: Branimir Milanović, Marijan Pavošević, Zlatko Ugljarević, Jure Perić i Josip Kunsabo.

Obećanja predbračne čistoće

U utorak, 8. prosinca 1998. na blagdan Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije tridesetero članova MEP-a u Svetištu Srca Isusova u Osijeku imali su posebnu svečanost. Kod sv. mise dali su Bogu obećanje da će do braka čuvati predbračnu čistoću savjesno poštivajući 6. i 9. Božju zapovijed ("Ne sagriješi bludno" i "Ne poželi tuđeg ženidbenog druga"). Na ovaj hvalevrijedan čin ovi mladi katolici bili su potaknuti u prvom redu primjerom svoga uzora, budućeg hrvatskog blaženika sluga Božjega Ivana Merza, apostola mladih, koji je takvo obećanje dao u svojoj mladosti na blagdan Bezgrešne (8. XII. 1915.). Mladim Osječanima pridružili su se istoga dana u polaganju ovoga

obećanja članovi MEP-a iz drugih mjesta u Hrvatskoj (Ivankovo, Požega, Zagreb). Ovo obećanje veže se na poseban način uz pobožnost Blaženoj Djevici Mariji, koja pomaže da se očuva vjernost danom obećanju pa se stoga obećanja redovito daju na njezine blagdane. - Posebno ohrabrenje za ovo obećanje ovi mladi dobili su od mladih iz Amerike, iz velikog pokreta pod nazivom "True love waits - prava ljubav čeka" koji promiče predbračnu čistoću a ondje je započeo još 1993. i proširio se u više od 70 zemalja svijeta.

S osam blaženstava u 1999. godinu

Najčešća riječ koju izgovorimo na početku svake nove godine jest sigurno "sreća" koju zaželimo i sebi i drugima. Kako ostvariti pravu sreću u ovom i drugom životu o tome nam je dao Isus jasne upute u osam blaženstava (Mt, 5,3-12). O toj temi razmišljali su kroz predavanja, u molitvi i meditaciji Mladi Euharistijskog Pokreta - MEP, u trodnevnim duhovnim vježbama koje su održane od 1. do 3. siječnja 1999. u Svetištu Srca Isusova u Osijeku. Duh. vježbe vodio je o.Božidar Nagy, a sudjelovali su članovi MEP-a iz Osijeka, Ivankova, Vukovara i Zagreba. - Duhovnim vježbama prethodio je doček nove godine koju su članovi MEP-a dočekali na kršćanski način. Nakon mise zahvalnice na večer na staru godinu, prijelaz iz stare u novu godinu dočekali su u ponoć okupljeni u crkvi na koljenima pred Presv. Sakramentom moleći Gospodina Isusa da blagoslovi cijelu godinu u koju se ulazi.

Prvosvibanjski izlet u Našice

"Nikada nisam provela tako lijepo Prvi svibnja. Na kraju putovanja

sam se osjećala ispunjenom. Dan je bio predivan, iskorišten na najbolji mogući način" - reče Maja, jedna od sudionica izleta.

Tradicionalni prvosvibanjski izlet MEP-a ove smo godine proveli u Našicama. Putujući vlakom odredili smo najprije duhovni dio programa dana koji se vjerno izvršio: pola sata meditacije uz tekstove iz Časoslova i krunica u popodnevnim satima.

Po dolasku u Našice dočekao nas je dr. Slavko Žagar, liječnik, već prije obavješten o našem dolasku i poveo nas u šetnju po našičkim šumama sve do jezera Lapovca.

Bilo je više nego lijepo prolaziti neasfaltiranim putem kroz šumu, slušati pjev ptica, upijati mirise i boje proljeća (zelenja je prevladavala, a u nama se budila ekološka savjest/svijest). Za našu molitvu prikazanja, prikazali smo dragom Bogu Ocu, Kristu Gospodinu, na krilima Duha Svetoga dan koji nam je darovao i sve darove kojima nas je zvao k sebi - jučer, danas, i uvijek. Oko podne nas je dr. Slavko poveo k sebi u vikendicu koja nije bila daleko, gdje smo objedovali iz naših planinarskih torbi u vrtu na travi. Nakon objeda dr. Slavko nam je pričao o Našicama, o svom poslu, o Planinarskom društvu Krndija i o katoličkom planinarskom Društvu Svetog Bernarda. Zainteresirao nas je za našički Križni put, a i za rad Katoličkog društva liječnika u kojemu pripada četrdeset od šezdeset liječnika bolnice u Našicama. Govorio nam je mnogo još o drugim odgojnim stvarima te o potrebi čuvanja i promicanja moralnih vrijednosti kod današnje omladine u čemu je on kao liječnik posebno angažiran. Na povratku smo pohodili našički privatni Zoološki vrt gdje smo se susreli sa 80 raz-

ličitih životinja. Nije baš šala pronaći u srcu Slavonije afričkog lava, leoparda, tigra i drugu divljač koju obično vežemo za afričke džungle i savane. Izlet smo završili krunicom u čast Svibanjskoj Kraljici.

Sladana

MEP započeo u Subotici

U mjesecu travnju 1999. zalaganjem župnika vlč. Andrije Anišića iz župe sv. Roka u Subotici, a posredovanjem studenta Marija Vidakovića, osnovano je ondje društvo MEP-a, Mladeži Euharistijskog Pokreta. Počeci su bili upravo za vrijeme ratnih bombardiranja. Mladi se, međutim, nisu dali obeshrabriti. Sastajali su se i onda kad nije bilo ugodno obzirom na ratnu

u našoj crkvi cjelodnevno redovito klanjanje. Zajednički sat klanjanja prije mise organizirali su mepovci. Bila je to prilika da ih predstavim župskoj zajednici. Oni su sami napravili program, pronašli tekstove, a neke sami i napisali." Od tada svakoga petka mladi MEP-a prije svete mise predvode i organiziraju sat klanjanja. U radu društva MEP-a župniku pomaže s. Silvana, nadstojnica sestara Kćeri Milosrda.

Duhovne vježbe i svečana obećanja MEP-a u Subotici

Početak rujna, od 3. do 5. IX. 1999. u Subotici, gdje je zalaganjem mjesnog župnika crkve sv. Roka, vlč. Andrije Anišića, već od proljeća započelo djelovanje Euharistijskog pokreta,

proživljava, ove su duh. vježbe bile za njih i prava duhovna okrepa. Na kraju duh. vježbi, u nedjelju 5. IX. sudionici duh. vježbi hodočastili su pješice na "Bunarić" kraj Subotice gdje se posebno štuje Blažena Djevica Marija. Molitvom krunice stavili su pod njezinu zaštitu plodove ovih duh. vježbi.

Ove duhovne vježbe bile su ujedno i lijepa priprema za polaganje svečanog obećanja koje je devetero članova položilo u svojoj župnoj crkvi u nazočnosti župljana o blagdanu sv. Male Terezije, druge zaštitnice pokreta.

Aktivnosti MEP-a u Tekstilnoj školi u Osijeku

Društvo Euharistijskog pokreta u sklopu Tekstilne škole djeluje već četiri godine. Isusovo dobročiniteljstvo i nas je ponukalo na humanitaran rad. Posjetili smo u nekoliko navrata djecu bez roditelja u domu "Klase", održali božićnu priredbu u Domu umirovljenika, posjetili smo bolesnu djecu u osječkoj bolnici itd. jer "dobro je činiti dobro!" Pomažući drugima i sami učimo i slušamo

Svi posjedujemo "le Carnet Personel", vrstu osobnog dnevnika koji se javno čita, a kroz Carnet Bog nas podsjeća na bit našeg djelovanja, na dobročinstvo i ljubav prema bližnjemu. Naš rad je raznovrstan. Proučavali smo životni put Majke Terezije, životni put misionara A. Gabrića, životni put bl. Alojzija Stepinca s kojim se posebno ponosimo itd. Istovremeno imamo meditacije na raznovrsne teme kroz koje izražavamo svoje misli, osjećaje, ostvarujući tako duboku povezanost s Bogom. Jednostvano: MEP je naš život, naša radost, naša sreća!

Ivana K.

Članovi MEP-a iz Subotice na kraju duhovnih vježbi 5.IX.1999.

situaciju. Počeli su s upoznavanjem života i rada sluge Božjega Ivana Merza pročitavši njegovu biografiju. Obradili su osnovne teme o Apostolatu Molitve iz kojega je nastao MEP.

Jedna od prvih aktivnosti novoosnovanog MEP-a bila je organizacija i vođenje klanjanja u župnoj crkvi. O tome nas je izvijestio njihov voditelj vlč. Andrija Anišić 22.5.1999.: "Danas je bilo

održane su duhovne vježbe na kojima je sudjelovalo dvadeset članova MEP-a, a vodio ih je o. Božidar Nagy, duhovnik MEP-a iz Osijeka. Za ove nove članove pokreta, koji djeluju u dva društva, starije i mlađe, bio je to veliki događaj jer su mnogi od njih po prvi puta sudjelovali na duh. vježbama. U teškim društvenim i ekonomskim prilikama što ih njihova zemlja

Ljetno taborovanje MEP-a na Dugom Otoku

Nakon međunarodnog taborovanja na Sljemenu Mladež euharistijskog pokreta u Hrvatskoj organizirala je ovoga ljeta još jedno taborovanje i to na moru na Dugom Otoku u trajanju od 20 dana, tj. od 5. do 26. kolovoza. Već četvrtu godinu mladi MEP-a ondje ljetuju, a posljednje tri godine svu organizaciju taborovanja vodili su članovi MEP-a iz Ivankova, na čelu s voditeljem društva Adamom Saroševićem. Taborovanje je bilo organizirano prema pedagogiji Euharistijskog pokreta. Na taborovanju su sudjelovali mladi iz Ivankova, Vinkovaca, Tordinaca i Valpova, njih preko trideset. Program je obuhvaćao duhovni dio i potom rekreativni. Dan je započimao redovito s molitvom prikazanja što je temeljni vid duhovnosti Mepa, a pripremala ju je uvijek druga skupina. Bile su tu meditacije, molitva krunice te sudjelovanje u subotnjem i nedjeljnom liturgijskom euharistijskom slavlju. Za čitanje i razmatranje na prvom mjestu nam je poslužila najnovija knjiga Ivana Merza "Plamen za visinama" kroz koju smo razmatrali misli Sluge Božjega. Imali smo svakoga dana i posebno vrijeme od pola sata, tj. "osobno vrijeme" gdje smo u šutnji i tišini čitali Sveto Pismo i nastojali čuti što nam Bog kroz njega govori. Za vrijeme taborovanja imali smo prijateljske susrete s drugim skupinama mladih vjernika koje su ljetovale na Dugom otoku, napose sa Zajednicom kršćanskog života (ZKŽ) iz Rijeke s kojima smo zajedno organizirali i duhovni i rekreativni program. I ovogodišnje taborovanje po

načelima i pedagogiji Euharistijskog pokreta pokazalo je koliko su za mlade svestrano korisna ovakva ljetna taborovanja koja su prožeta na prvom mjestu duhovnošću a onda i rekreacijom.

Hrvoje Jozinović

Nova radna godina MEP-a

U subotu, 18. rujna 1999. u Svetištu Srca Isusova u Osijeku katolička Mladež euharistijskog pokreta - MEP, započela je novu radnu godinu. Poslije podne u 16 sati održano je svečano euharistijsko slavlje koje je predvodio duhovnik pokreta o. Božidar Nagy. Sv.Misa bila je obogaćena aktivnim sudjelovanjem svih nazočnih članova; posebno dojmljiva bila je procesija s prikaznim darovima u kojoj su kroz simbolične predmete prikazali dvanaest načela pokreta i sav program za radnu godinu. Kad sv.mise sve je ugodno iznenadio jedan od najmlađih članova, Ivan Čičak, sviranjem na violini. Okupilo se pedesetero mladih iz Osijeka, Ivankova, Valpova, Vladislavaca, među kojima je bio i Drago Movrin u svojim invalidskim kolicima, koji ima člansku iskaznicu br. 1 unutar pokreta. Ova radna godina MEP-a, naglasio je duhovnik, bit će sva u znaku Velikog Jubileja 2000. godine, pripreme za Svjetski dan mladih i susret s Papom što će se u okviru Jubileja održati u kolovozu iduće godine u Rimu. Nakon euharistijskog slavlja, kroz dijapozitive, svi nazočni prisjetili su se lijepih trenutaka međunarodnog taborovanja MEP-a na Sljemenu ove godine. Svečanost je završena prijateljskim druženjem uz čobanac što ga je veoma uspješno pripremio za sve sudionike student Kruno Morović.

Jesensko hodočašće MEP-a u Aljmaš

U subotu, 2. listopada 1999. Mladež Euharistijskog Pokreta - MEP iz Osijeka zajedno s učenicima isusovačke Klasične Gimnazije organizirali su jesensko hodočašće mladih Gospi od Utočišta u Aljmaš. Preko stotinu mladih, među kojima su bili i učenici 2. gimnazije i drugih osječkih škola, sudjelovalo je na ovom hodočašću. Jedna skupina od njih dvadeset i dvoje pod vodstvom o. M. Čadeka krenula je već u 4 sata ujutro i prešli su cijeli put pješice od Osijeka do Aljmaša. Ostale skupine išle su dio puta autobusom, a ostalo pješice. Neki hodočasnici iz MEP-a došli su biciklima. U 11 sati slavljenja je u Aljmašu sveta misa za sve hodočasnike koju je predvodio duhovnik MEP-a o. Božidar Nagy. U svojoj propovijedi nakon obrazloženja značenja ovoga hodočašća na početku školske godine, o. Nagy se posebno osvrnuo na ulogu Blažene Djevice Marije u očuvanju čistoće srca i duše kod mladih. Štovanje Gospe i dnevna molitva krunice pomažu mladom čovjeku da čuva dostojanstvo svoga tijela i srca i priprema se za životni poziv na ljubav. Na kraju propovijedi predloženo je mladima, kao konkretan plod ovoga hodočašća, da svaki dan izmole barem jednu desetinu krunice. U svome obraćanju mladima propovjednik je još citirao izjavu Pape Ivana Pavla II. da su marijanska svetišta "tvrdave vjere" što vrijedi naravno i za aljmaško svetište. Nakon sv. Mise svi su s velikom pozornošću poslušali upravitelja aljmaškog svetišta vlč. Antu Markića koji im je govorio o povijesti svetišta, o njegovom stradanju i rušenju za vrijeme domovinskog rata. Objed su mladi imali kod

"Vodice" nakon čega su im Male sestre Charlesa de Foucold-a, koje žive u Aljmašu, predstavile svoj red i život u zajednici. Vrijeme do posljednjepodnevnog povratka kući mladi su proveli u igri, razonodi, šetnji i rekreaciji.

Duhovne vježbe za MEP iz Zaprešića

Od 24. do 26. rujna 1999. u samostanu sestara Karmelićanki Božanskog Srca Isusova u Poledju kraj Huma na Sutli održane su prve duhovne vježbe za članove MEP-a iz Zaprešića. Duhovne je vježbe vodio duhovnik osječkog MEPA, o. Božidar Nagy. 15 članova pokreta, uglavnom studenti, imali su tako mogućnost dublje zaroniti u otajstva vjere, promotriti svoj život u svjetlu Evanđelja i potom donijeti konkretne odluke usavršavanja u kršćanskom životu za svoju svakidašnjicu. Svakodnevna euharistija, molitva časoslova i svete krunice još više su pridonijeli molitvenom ozračju ovih duhovnih vježbi. Mladi su se mogli i bolje upoznati s temeljnim vidovima duhovnosti Euharistijskog pokreta. Budući da je u sklopu samostana, gdje su se duhovne vježbe održavale, i starački Dom, članovi MEP-a učinili su djelo duhovnog i tjelesnog milosrđa: pohodili su starice, održali za njih prigodni glazbeni program i sa svakom od njih porazgovarali. I ove duhovne vježbe još su jednom potvrdile koliko su ovakvi duhovni susreti potrebni mladima, posebno onima koji su članovi katoličkih društava i pokreta.

Uskrsna duhovna obnova u Samoboru za MEP iz Požege

Mladež euharistijskog pokreta iz Požege organizirala je duhovnu obnovu u vremenu od 7. do 9. travnja 1999.godina. Du-

hovna obnova održana je u planinarskom domu sv. Bernarda u Samoboru. Mladim mepovcima pri organizaciji pomogli su svećenici s Bogoslovnog fakulteta, vlč. Mirko Horvatić i vlč. Vladimir Razum, te p. Božidar Nagy. Posebno je dojmpljiva bila završna sveta misa prije koje smo načinili križeve koje smo kao simbol naših molitava i trpljenja stavili pred oltar prikazavši ih i sjedinivši tako s Kristovom žrtvom na razne nakane, također i jedni za druge, a sve u duhu načela dnevnog prikazanja Euharistijskog pokreta. Nakon sv. mise uzajamno smo ih darovali jedni drugima kao simbol naših molitava i žrtvica koje smo prikazali i prikazivat ćemo ih jedni za druge.

Devet članova MEP-a u Požegi položilo je svoja obećanja na blagdan Gospe Lurdske 11.veljače 1999., u katedralnoj crkvi Sv. Terezije Avilske. Euharistijsko slavlje predvodio je novoizabrani duhovnik pokreta vlč. Robert Mokri, dušobrižnik za mlade požeške biskupije.

Kao i lani i ove 1999. godine je Mladež Euharistijskog Pokreta sudjelovala na tijelovskoj procesiji u Požegi koja se tradicionalno održala na blagdan Tijelova koji se ove godine slavio u četvrtak 3. lipnja. Od svih katoličkih udruga za mladež, mladi MEP-a bili su najbrojniji i najuočljiviji. Bilo ih je oko dvadesetak. Svi su bili odjeveni u bijele majce na kojima je pisalo Euharistijski pokret. U novoj radnoj godini MEP u Požegi se povećao. Uz suglasnost i suradnju mjesnog župnika vlč. Krpeljevića osnovana su društva za ovogodišnje krizmenike koji će po metodama MEP-a nastaviti živjeti i svjedočiti svoju vjeru.

*Tomislav Ergović,
i Josipa Brozović*

MEP na Internetu

Adresa web stranice:

www.ffdi.hr/mep

E-mail: mep@ffdi.hr

LJUBAV

Tražila sam Te
u smijehu bogatih
u uspjehu moćnih
tražila sam te u blještavilu
disco svjetala
u preglasnoj glazbi
u zanosu plesa...

A ti, ti si me čekao
u tišini svoga doma
na oltaru
raširenih ruku
sa suzom u oku
kao otac rasipnoga sina
i nasmiješio si se kada sam ušla
u tvoj dom
u tvoj mir
pružio si mi ruku
i izgovorio glasno:
"Ovdje sam,
čekam te, trebam te,
volim te, grlim te,
dođi, oh dođi!
Ja te nikada neću napustiti,
oluje i mećave su iza tebe,
dajem ti svoje tijelo
dajem ti svoju krv
hrani se na mojem ognjištu
pij iz mogega izvora
i nikada, nikada nećeš ožednjati."

Hvala ti, Oče,
hvala ti za slobodu u meni,
hvala ti za novi život!

Elizabeta Anić

Ova je pjesma napisana na taborovanjima MEP-a u Piri-nejima i na Sljemenu.

Puno smo primili i zato sada dajemo!

Intervju s francuskim bračnim parom Cambier, voditeljima međunarodnog taborovanja Mladeži Euharistijskog pokreta održanog na Sljemenu u srpnju 1999.

Tijekom ovoga ljeta održavani su razni susreti, ljetovanja, taborovanja i hodočašća za katoličku mladež. Sve su to dopunske aktivnosti na području katoličkog odgoja što ih razne ustanove, župe, redovničke zajednice, katoličke udruge i pokreti upriličuju za mladež tijekom ljetnih mjeseci. Jedna od takvih aktivnosti bila je i međunarodno taborovanje Mladeži Euharistijskog pokreta što ga je organizirala središnjica istoga pokreta iz Francuske, a održano je od 19. do 31. srpnja na Zagrebačkoj gori Sljemenu. Glavni voditelji taborovanja bili su mladi francuski bračni par Severine i Tanguy Cambier. Na ovom međunarodnom taborovanju sudjelovalo je pedesetero mladih iz Hrvatske, Francuske, Italije i BiH-a. Taborovanje je bilo veoma dobro organizirano s pedagoške i duhovno-vjerske strane, jer francuska grana Euharistijskog pokreta ima na tom području dugo i bogato iskustvo. Donosimo razgovor s mladim bračnim parom Cambier, francuskim voditeljima i organizatorima taborovanja.

U čemu je važnost i značenje taborovanja MEP-a?

Severine Cambier: Taborovanje je sastavni dio aktivnosti Mladeži Euharistijskog pokreta - MEP-a. Dapače, možemo reći, njegova središnja aktivnost. Tek na taborovanju koje se redovito održava tijekom ljeta može se doživjeti sve bogatstvo duhovnih i odgojnih sadržaja koje Euharistijski pokret nudi svojim mladim članovima. Zato su ona toliko posjećena. U Francuskoj svake godine tijekom ljeta MEP organizira oko 30 taborovanja za svoje članstvo. Ovdje se mladi mogu bolje upoznati i sprijateljiti. Tu se mogu organizirati brojne druge aktivnosti - duhovne, odgojne i rekreativne što inače nije moguće tijekom godine.

Što je bila posebnost ovog međunarodnog taborovanja u Hrvatskoj na Sljemenu? Kako ste se sporazumijevali?

Tanguy Cambier: Službenu temu - naziv ovoga taborovanja formulirali smo još u Francuskoj ovim riječima: "Živjeti i dijeliti svoje iskustvo vjere unutar Euharistijskog pokreta u međunarodnoj dimenziji da bi se konkretno doživjelo iskustvo univerzalne Crkve." Jedan od naglasaka taborovanja bila je godina Boga Oca i priprema za Veliki Jubilej 2000 u vidu sudjelovanja na 15. svjetskom danu mladih. Specifičnosti ovog međunarodnog taborovanja kako smo ga razradili i pripremili prije dolaska u Hrvatsku obučavale su ove ciljeve: 1) Po-

dijeliti svoje različitosti što uključuje upoznavanje različitih kultura i upoznavanje svakog pojedinca osobno. 2) Izraziti svoju vjeru i prihvatiti u poštovanju izraz vjere drugoga. To uključuje otkrivanje raznih oblika molitve, živjeti po pedagogiju MEP-a, sudjelovati u životu mjesne Crkve, izražavati svoju vjeru. 3) Prepoznati da smo djeca istoga Oca i članovi univerzalne Crkve. To znači naučiti upoznavati Oca, te si posvijestiti dimenziju univerzalne Crkve u perspektivi velikog Jubileja 2000 i Svjetskog dana mladih. Stjecajem okolnosti službeni nam je jezik bio engleski, ali smo se sporazumijevali na sedam jezika, ovisno tko se s kime mogao

sporazumjeti jezikom koji je poznavao.

Vi ste, Tanguy, rođeni u Versaillesu 1974. gdje sada živite i radite. Što ste studirali i što ste po zanimanju? Od kada ste u kontaktu s Euharistijskim pokretom? Što vas je potaknulo da se u njemu angažirate? Što vam je dao MEP?

Tanguy Cambier: Studirao sam i završio pravo i sada vršim službu socijalnog radnika za mladež, za njihovo profesionalno i socijalno uključivanje u društvo. Član sam Euharistijskog pokreta od svoje 14. godine, tj. od 1988. Kroz tri godine vršio sam i službu voditelja mlađih članova pokreta. Što mi je dao MEP? Suprugu! Tu smo se upoznali i vjenčali prije dvije godine. Naravno, nisam samo to dobio od pokreta. MEP me je izgradio, dao mi je ravnotežu u životu, dao mi je sklad, dosljednost između vjere i svakidašnjeg života.

Dao mi je sredstva da mogu živjeti svoju vjeru u svakidašnjici. Time što sam član MEP-a nisam se osjećao da sam nešto drugo, ili da bi me to odijelilo od mojih vršnjaka, potpuno se osjećam član svoje generacije. Naučio sam u MEP-u činiti pravilne izbore i opredjeljenja za život. Posebno sam naučio da se kao vjernik angažiram u društvu i apostolatu. MEP je odgojni pokret za mladež u Crkvi, povezuje vjeru i život. Mladi čovjek izlazi iz MEP-a imajući identitet između onoga što vjeruje i što živi. Stekao sam u MEP-u mnoge prijatelje. To je jedan pokret koji promiče radost, koji naglašava blagdansku, slavljeničku dimen-

ziju euharistije koja se proteže dalje kroz život. MEP mi je pomogao da sam učinio pravo obraćanje; dobio sam u djetinjstvu katolički odgoj ali sam tek za vrijeme jednog ljetnog taborovanja odlučio u potpunosti prihvatiti kršćansku vjeru. Sve angažiranosti koje sada imam kao vjernik laik imaju svoj izvor u MEP-u. Osim u MEP-u, i zah-

Francuski mladi bračni par Severine i Tanguy Cambier, glavni voditelji Međunarodnog taborovanja MEPa na Sljemenu u srpnju 1999.g.

valjujući upravo njemu djelujem također i u pokretu "Pomoć u svakoj nevolji" koji se brine za osobe na rubu društva.

I Vama, Severine, jedno osobno pitanje: vaša profesija, kada ste se upoznali sa MEP-om i što vam je dao taj pokret?

Severine Cambier: Prošle godine završila sam studij španjolskog jezika i sada ga predajem u jednom liceju u Versaillesu gdje stanujem i gdje sam i rođena 1974. Postala sam član Euharistijskog pokreta s 11 godina. Sa 19 godina postala sam voditeljica MEP-a za mlade uzrasta od 13 do 15 godina. Ovo mi je sada već drugo međunarodno taborovanje u kojem sudjelujem kao

voditeljica. Što mi je MEP dao? Mnogo sam u njemu primila za svoj život. Bila sam u djetinjstvu veoma plašljiva i kompleksirana kako u obitelji tako i u školi. MEP mi je pomogao rasti, otvoriti se, nadići moje strahove. Otkrila sam da i ja imam talente. Posebno me se dojmila pedagogija pogleda i obraćanje pozornosti na druge te uočavanje raz-

lika među ljudima što učimo unutar pokreta. Tako sam naučila gledati drugoga pogledom Kristovim. MEP mi je nadalje omogućio osobno iskustvo s Gospodinom. Otkrila sam da mogu Bogu reći Ti. Tu je i otkriće euharistijske dimenzije; otkrila sam da mi je euharistija svakodnevna hrana te da mogu od svoga cijeloga života učiniti euharistiju. Posebno bih naglasila činjenicu da me je MEP naučio angažirati se. Tu smo svi u jednoj zajednici gdje smo veseli, radosni, ali isto tako imamo svoje mje-

sto u župi. Veoma je važno biti dio mjesne Crkve. Moj suprug i ja puno smo primili u MEP-u i sada želimo ono što smo primili dati dalje drugima, mladima. Stoga smo se i odazvali našoj centrali u Parizu da sudjelujemo u organiziranju i vođenju ovoga međunarodnog taborovanja u Hrvatskoj.

Kako se taborovanje odvijalo, u čemu se sastojao program po kojem se radilo?

Severine Cambier: Sva taborovanja imaju točno razrađenu pedagošku shemu koja je dozrela tijekom mnogih godina prakse i održavanja takvih taborovanja unutar MEP-a u Francuskoj. Postoje zajednički elemen-

ti, a ima dodatnih specifičnih elemenata i naglasaka koji se u raznim taborovanjima provode: npr. negdje su posebno naglašeni dramski sadržaji, drugdje sport, potom planinarstvo, biciklizam ili međunarodna dimenzija kao u ova dva koja su dosada organizirana. Osnovni elementi pedagoškog programa koji su zajednički na svim taborovanjima MEP-a sastoje se u sljedećem: prvotna aktivnost s kojom započinje svaki dan, što je ujedno i temelj duhovnosti MEP-a, bila je molitva dnevnog prikazanja koju smo obavljali svakoga jutra redovito vani u prirodi. Odmah po dolasku mladi su bili podijeljeni u skupine - ekipe od po šest članova u koji-

ma su ostali sve do kraja. U ekipi-skupini odvija se temeljna aktivnost pokreta. Svaka ekipa je imala određena zaduženja koja su se svakodnevno naizmjenično obavljala: jedni su pomagali u kuhinji i blagovaoni, drugi u čišćenju kuće, treći su pripremali molitvu prikazanja i večernju molitvu, posebne skupine pripremale su svakodnevnu euharistiju, zatim igre, rekreativne večeri itd. Kroz te zajedničke aktivnosti i poslove mladi su se mogli još bolje upoznati i zbližiti. Vrijeme je bilo u potpunosti ispunjeno korisnim sadržajima. Osim rada u ekipi, te osobne molitve i meditacije u prirodi, bilo je mnoštvo zajedničkih aktivnosti: igre, sportska

natjecanja, šetnje po divnoj sljemenskoj prirodi. Posjetili smo Zagreb, hodočastili smo u Mariju Bistricu, te Kardinalu Stevincu u Krašić, a posjetili smo i Plitvice. Naučilo se puno novih pjesama. Bila su održana prigodna predavanja, forumi za diskusiju, društvene igre itd. Ne zaboravimo spomenuti veoma važno pedagoško sredstvo "carnet personel" osobna bilježnica u koju su mladi zapisivali svoje dojmove, refleksije i sve ono lijepo što dožive, čime ih se uči razmišljati, zamjećivati Božju prisutnost u njihovu životu, u sebi i oko sebe.

*Razgovor vodila:
prof. Elizabeta Anić*

Biskup Vlado Košić o Ivanu Merzu

Propovijed na Dan Ivana Merza 10. V. 1999.

(Nastavak sa stranice 14)

Nadalje, kako je čovječanstvo danas "pogođeno i uzdrmano konfliktom" u kojoj ipak ne nestaje želja za mirom te "na tom putu susrećemo tolike vjernike laike velikodušno zaposlene na društvenom i političkom polju, u najrazličitijim kako institucionalnim tako dobrovoljnim oblicima i u službi prezrenih" (CL 6).

U tom smislu vjernici laici svojim zalaganjem mogu i dužni su prožeti svijet u kojem žive evandeoskim vrijednostima. Društvo i svijet u kojem žive veliko je polje rada. Ono je taj vinograd Gospodnji, u koji je pozvan svaki vjernik.

Sudjelovanje u trostrukoj Kristovoj službi

Kako vidimo to je veoma široko polje rada, toliko da ga nije moguće u kratko nabrojiti. Ipak, jednu osobitost angažmana vjernika laika nije moguće izostaviti. To je shvaćanje da svi koji smo kršteni - bez obzira na službe - imamo jednako dostojanstvo sinova i kćeri Božjih, te da smo upravo po svom priteljovanju Kristu dionici njegove trostruke službe, naime, **svećeničke, proročke i kraljevske**.

Svećenička služba je u tome da Bogu posvećuju sav svijet. Koncil uči: "Sva njihova djela, molitve i apostolski pothvati, bračni i obiteljski život, svagdanji rad, odmor duha i tijela, ako se žive u Duhu, dapače i tegobe života, ako se strpljivo podnose, postaju duhovne žrtve ugodne Bogu po Isusu Kristu." (LG 34)

Proročka služba laika je u prihvaćanju i navješćivanju Evanđelja riječju i djelom "ne oklijevajući u odlučnom prokazivanju zla" - veli Papa. Laici su "dužni sve učiniti da u njihovu svagdanjem, obiteljskom i društvenom životu zasja novost i snaga Evanđelja, a ujedno da u proturječjima sadašnjeg vremena, strpljivo i hrabro 'i kroz oblike svjetovnog života' pokažu svoju nadu u slavu" (CL 14).

Napokon, kraljevska služba je u njihovoj duhovnoj borbi da pobijede kraljevstvo grijeha, te "u darivanju sebe kako bi u ljubavi i pravdi služili samome Isusu koji je nazočan u svojoj svojoj braći, naročito u malenima" (CL 14).

Katolički intelektualac u Crkvi

S ovim sudjelovanjem laika u trostrukoj Kristovoj službi povezano je i gledanje na mjesto intelektualca u Crkvi. Posebno je važno uočiti zahtjev za proročkom službom s kojom je nekako osobito nu-

tarnje povezana služba intelektualca. Intelektualci su u širem smislu svi ljudi budući da se služe, i trebaju se služiti svojim intelektom. Čovjek je naime, u svim djelatnostima koje vrši ne tek puki radnik, već onaj koji svoj rad obavlja unoseći sebi vlastito humaniziranje rada, budući da "se radom ostvaruje kao čovjek" (Lab. exerc. 9). Ipak, u užem smislu riječi, intelektualci su oni ljudi koji svojim umnim radom služe zajednici. To su prvenstveno znanstvenici, profesori, učitelji i radnici u prosvjeti. Dr. Ivan Merz bio je profesor i odgojitelj. Proučavao je osobito francusku književnost, ali je uz znanstveni i predavački rad svojim učenicima pokazivao i prave životne vrijednosti. U tom smislu on je znao spajati svoje djelovanje s pravim proročkim pozivom.

Proročki poziv u Bibliji

Proročki je poziv poziv čovjeka koji neprestano stoji pred Bogom, sluša Božje riječi i ljudima prenosi Božji govor. Sjetimo se starozavjetnih proroka Ilije, Jeremije, Izaije, Danijela, Ezekijela, Hošee, Amosa i drugih. I Isusa su nazivali prorokom jer su njegovi slušatelji osjetili da ih njegova riječi dotiče u samoj srži i da im po njemu govori sam Bog: "Prorok velik usta među nama!" (Lk 7,16), govorili su. I sam je Isus za sebe govorio da je prorok: "Nije prorok bez časti doli u svom domu i u svome zavičaju!" (Mk 6,4) ili "Ne priliči da prorok pogine izvan Jeruzalema" (Lk 13,33).

I njegovi učenici su pozvani na proroštvo, kako poziva sv. Pavao: "proroštva ne prezirite" (1 Sol 5,20). Dapače, sv. Pavao poziva da je proročovanje važan dar u Crkvi: "Ako svi prorokuju, a uđe koji nevjernik ili neupućen, sve ga prekorava, sve ga osuđuje. Tajne se njegova srca očituju, te će pasti ničice i pokloniti se Bogu priznajući: Zaista, Bog je u vama... Zato, braćo moja, težite prorokovati!" (1 Kor 14,24-25.39).

Proročko zadaća vjernika intelektualca

Mnogi s pravom ističu kako je proročka služba u Crkvi danas povezana sa služenjem teologa. No, i ovdje treba reći kako teolozi - tj. pohrvaćeno "bogoslavi" - nisu samo profesori teologije, nego naprosto svi vjernici koji o Bogu slove, tj. govore. Pitanje je kako svi mi govorimo o Bogu, a time i o

kakvom to mi Bogu govorimo. Je li Bog o kojem svjedoče kršćani danas posve identičan s Bogom kojeg je objavio Isus Krist? U tom smislu "proročka" riječ znači isto što i "kritička" riječ. Kritička funkcija teologije je potreba da se u život vjere vrati misao. Nije sve samo u funkcionalnosti. Potrebno je dublje promišljanje. Kardinal Ratzinger jednom je rekao: "Ako je nakon Koncila bio u Crkvi jedan odmak od razuma, danas se uočilo da ratio ne može biti toliko potisnut." Mnogi su pokreti u Crkvi i u društvu, ako ne iracionalni, a ono aracionalni.

Kršćanin je pozvan da unese misao u svoje kršćansko djelovanje i življenje, i da utječe da i u društvu i u svijetu misaonost bude prisutnija. U tom smislu je znakovit već spomenut poziv pape Ivana Pavla II. da danas vjernici trebaju naviještati Evandjelje "ne oklijevajući u odlučnom prokazivanju zla" (CL 14).

Ukazivati na nepravde, na zlouporabe u društvu, na ugnjetavanje radnika, umirovljenika i uopće siromaha - proročka je zadaća vjernika laika, i osobito intelektualca.

Sve ljudsko treba naći odjeka u srcima vjernika

Nije moguće živjeti svoju vjeru izolirano od svijeta i ne davati "svjedočanstvo nade koja je u nama" (1 Pt 3,15). Danas je

kršćanin suočen s činjenicom da svoju vjeru treba - kako reče Walter Kasper - učiniti komunikabilnom, tj. da može i sebi i drugima odgovoriti na temeljne prigovore i pitanja u vezi s vlastitom vjermom. Vjera nije život dalek od ljudi i njihovih problema, već upravo angažiran život u pomaganju rješavanja tih gorućih pitanja - kako uči i Sabor: "Radost i nada, žalost i tjeskoba ljudi našeg vremena, osobito siromašnih i svih koji trpe jesu radost i nada, žalost i tjeskoba također Kristovih učenika, te nema ničega uistinu ljudskoga a da ne bi našlo odjeka u njihovu srcu." (GS 1). I Papa u tom smislu veli: "Stoga je neophodno gledati u lice ovome našem svijetu, njegovim vrednotama i problemima, njegovim nemirima i nadama, njegovim pobjedama i porazima: svijetu kojega gospodarska, društvena, politička i kulturna stanja predstavljaju teže probleme od onih koje je u pastoralnoj konstituciji *Gaudium et spes* opisao Koncil. I općenito govoreći, to je taj vinograd, to je polje u koje su vjernici laici pozvani živjeti svoje poslanje." (CL 3)

Biskup Vlado Košić propovijeda na Dan Ivana Merza u Bazilici Srca Isusova u Zagrebu

Sluga Božji dr. Ivan Merz rekao je sljedeće: "Sva ljudska djelatnost mora biti radi ljubavi, radi apostolata, radi toga da se širi Kraljevstvo Božje među ljudima..." On se snažno uključio upravo u to nastojanje. Za njega je širenje Kraljevstva Božjega taj apostolat, ta ljubav koju treba svjedočiti. On je to uspio i kao intelektualac u svom vremenu koje nije bilo bez izazova, teškoća i kušnji. Hoćemo li mi to uspjeti u našem vremenu, koje opet nosi sa sobom nove, ne manje, teškoće i izazove, ovisi o nama.

Molimo danas da Gospodin što prije svoga slugu Ivana uzvisi na oltar kao našeg novog hrvatskog blaženika, da bi on još jasnije mogao sjati tolikim

laicima, osobito mladima i intelektualcima. Molimo da i nama svijetli lik dr. Ivana Merza nadahne hrabro zalaganje za ostvarenje kršćanskih ideala u konkretnom i svagdanjem životu. Molimo da prorečki dar, koji zajedno sa svećeničkim i kraljevskim, imamo po krštenju pritetjelovljeni na Krista, proroka, svećenika i kralja, razvijamo i što snažnije koristimo danas kad je - možda više nego ikada - potrebno da vjernici budu kadri obrazložiti svoju vjeru i njome nadahnuti prožmu društvo i domovinu evanđeoskim vrijednostima. Amen.

+ Vlado Košić, pom. biskup zagrebački

Život po uzoru na Ivana Merza

Prof. PETAR ŠIMUNIĆ

1910. – 1988.

Dobitnik crkvenog odlikovanja Pro Ecclesia et Pontifice

Prof. Petar Šimunić, bio je suvremenik Ivana Merza, ali i njegov duhovni sljedbenik. U svojem životu dosljedno je ostvarivao njegovu duhovnu baštinu, kako je to lijepo izrekao u svome govoru prigodom 15. obljetnice Ivanove smrti. Nastavio je biti vjeran Merzovim idejama i onda kad je kao dosljedni kršćanin za svoju vjeru morao trpjeti i bio zbog nje proganjan, kao što ćemo vidjeti u ovom kratkom prikazu njegove biografije.

Prof. Petar Šimunić rodio se u Zemunu 2. srpnja 1910. godine u nekadašnjoj Austrougarskoj monarhiji. Za vrijeme prvog svjetskog rata obitelj seli u Zagreb. 1929.g. maturira u Zagrebu i iste godine upisuje se na Filozofski fakultet u Zagrebu. Diplomirao je 1937.g. opću i nacionalnu povijest. Oženio se s učiteljicom Nedom rođ. Kabalin. U braku su imali 9 djece. Kao profesor službuje u Varaždinu, Somboru, Zagrebu, Rijeci, Opatiji. Aktivno sudjeluje u radu katoličkih organizacija. Za vrijeme drugog svjetskog rata vrši službu potpredsjednik VKB-a u Zagrebu. U periodu od 1937 do 1945. intenzivno se bavio stručnim znanstvenim radom, te je objavio više radova iz nacionalne povijesti Hrvata. Prvi je objavio "Načertanije" - tajni spis srpske nacionalne i vanjske politike Ilije Garašanina, važan dokument o velikosrpskim planovima osvajanja susjednih zemalja.

1948.g. obitelj je prisiljena odseliti iz Zagreba u Opatiju. 1953.g. godine, u to vrijeme otac 7 djece, otpušten je iz službe u Opatiji zbog, kako je tada navedeno, "svog javnog prakticiranja katoličke vjere i negativnog utjecaja na odgoj omladine." Nastavlja međutim predavati na sjemenišnoj i kasnije Klasičnoj gimnaziji u Rijeci, a od 1955.g. predaje crkvenu povijest na Visokoj teološkoj školi u Pazinu. U periodu od 1955.g. do 1961 g. priprema izdavanje kompleta knjiga "Ilustrirana povijest Hrvata". Međutim Udba mu provaljuje u stan, oduzima rukopis, zatvara ga i kroz tri tjedna u istražnom postupku izvrnut je raznim torturama. Fizički i psihički slomljen pušten je iz zatvora i iste godine u 51. godini života prisiljen je otići u mirovinu. Nastavlja ipak dalje raditi honorarno u raznim ustanovama. 1975.g. zajedno sa svojom suprugom primio je od Pape Pavla VI. visoko crkveno odlikovanje "Pro Ecclesia et Pontifice".

Prof. Petar Šimunić bio je zauzeti prosvjetni radnik i čovjek dubokih kršćanskih osvjedočenja. Zarena je prihvatio u tadanjim okvirima Crkve založeniji oblik kršćanskog svjedočenja u svijetu, označen Kristovim križem, a izražen u geslu "Žrtva – Euharistija – Apostolat" što ga je hrvatskoj mladeži dao Ivan Merz. Uključio se u katolički pokret, ulažući u nj svoje najbolje godine i sposobnosti. Izgrađivao je u sebi dobrog čovjeka, praktičnog kršćanina i dosljednog Kristovog svjedoka koji se nikad nije pogađao sa svojim uvjerenjima i načelima.

Bio je zaljubljenik znanja, pisane riječi i knjige. Kada nije išlo drukčije, a za vrijeme komunizma je bilo takvih dana, vjersku bi knjigu, vrijednu i rijetku, prepisivao pisaćim strojem ili se brinuo za nje, no izdavanje ciklostilom. Visoko je cijenio i smatrao potrebnim, i prije Koncila, da i laici stječu teološku kulturu. Imao je zbog toga stalnih problema s komunističkim vlastima. Svakodnevno je molio Časoslov. Imao je istančan osjećaj za Crkvu. Sa svim žarom i marom pratio je zbivanja što ih Duh pokreće u Crkvi.

U svome posljednjem pisanom dokumentu od 8.3.1988., u pismu svojem šogoru Mladenu Kabalinu u Americu, napisanom samo nekoliko dana

pred smrt, prof. Šimunić nam je ostavio svoj "životni credo", divno svjedočanstvo i svoje vjere i svoga izgrađenog kršćanskog karaktera. Iz toga pisma donosimo nekoliko najvažnijih izvadaka.

"Meni su svi ljudi stvorenja Božja, djeca Božja, za svakoga od njih je Isus Krist umro na sramotnom drvu križa. Ja, kao učenik Isusa Krista, trebam ljubiti neprijatelje svoje (pa i svoga naroda), sve one koji su me mrzili i progonili, a možda me i sada mrze i progone. Ja ih sve volim, za sve, za sve se njih svaki dan Bogu molim. To od nas traži Krist, i ja to rado izvršujem. Eto mogu sada potkraj svoga života reći iskreno i otvoreno, da sve ljude bez razlike rase, klase, nacije, vjere, ljubim i svima, koji su mi zlo učinili od sveg srca praštam. Nadam se da ću s tom ljubavlju prema čovjeku i u grob leći. Ali samo jednom imam tu sveopću ljubav zahvaliti: Mojem Spasitelju i Gospodinu Isusu Kristu. S njime mogu sve, bez Njega sam nula. To ne govorim da govorim, to govorim iz životnog iskustva. Ja znam što sam bio bez Krista, znam što sam s Kristom... To je moja isповijest, koju potvrđuje životno iskustvo."

Prof. Petar Šimunić umro je 20. ožujka 1988. g. u Opatiji a pokopan je na Mirogoju u Zagrebu.

Marijan Šimunić

Podsjetio si nas na velikog Boga skrivenog u maloj hostiji!

1943. godine svečano je bila proslavljena 15. obljetnica smrti Ivana Merza. Tom je prigodom prvi puta u javnosti iznesena ideja za pokretanje postupka njegovog proglašenje blaženim. Koliko je Merz duboko djelovao na duše svojih suvremenika, posebno mladih i mnogo godina nakon svoje smrti, vidljivo je iz govora prof. Petra Šimunića, što ga je održao kod groba Ivana Merza na Mirogoju 10. V. 1943.g. prigodom komemoracije te obljetnice.

Dragi brate Ivane,

Došli smo iz grada živih u grad mrtvih, u ovaj mirni gaj, gdje već 15 godina počivaju Tvoji zemni ostaci. Došli smo, ne da plaćemo i jadikujemo nad kostima Tvojim. Ne ! Daleko je od nas i sama pomisao na to. Vjerujući u život vječni, znademo da Tvoja dobra duša uživa vječnu slavu u krilu Boga Trojedinoga.

Došli smo ovamo da u sjeni Tvojeg grobnog spomenika, daleko od gradske vreve i buke, provede-

mo desetak minuta u duhu sjedinjeni s tobom. Sakupili smo se ovdje da ti se zahvalimo na svemu što si nam, milošću Božjom, dao.

Hvala Ti, dragi brate Ivane, na svim žrtvama i patnjama, koje si u svojem radu i pregaranju, u zdravlju i bolesti pridonosio na slavu Božju i na razvitak i napredak naše orlovsko - križarske organizacije. Pokazao si nam vlastitim primjerom kako je žrtva za ideale najljepši i najuzvišeniji dar što ga može slabašan čovjek prikazati Svemogućem

Bogu. Tvoj je život bio realizacija onih Kristovih riječi: "Tko hoće da bude moj učenik neka uzme križ svoj svagdanji i neka slijedi mene". Hvala Ti!

Hvala Ti, dragi brate, što si nas upozorio i na sredstvo koje će nam pomoći da uzmožemo koračati putem križa i žrtve. U svojim govorima i predavanjima, a osobito svojim životom, podsjetio si nas na velikog Boga sakrivenog u maloj bijeloj hostiji, na Euharistiju Spasitelja, koji je bio središte Tvojeg duhovnog života, sva radost i veselje, sva nada Tvoja. Hvala Ti!

Hvala Ti što si nas podsjetio da svrha našega života nije samo vlastito spasenje i usavršenje, nego i rad na spasenju i posvećenju naših bližnjih. U svoj vrhunarnoj dubini shvatio si poziv Crkve, poziv zamjenika Kristova na zemlji, koji nas zovu da i mi laici budemo apostoli, širitelji božanskog nauka Kristovog. Katolička Akcija bila je mezimče Tvoje. Svojim si nam primjerom pokazao predvjet uspješnog apostolata – svetost života. Ispunio si želju i zahtjev Krista Gospodina: "Neka svijetli vaša svjetlost..." Hvala Ti!

Sakupili smo se ovdje ne samo da Ti se na svemu zahvalimo, nego da Ti obnovimo i naše obećanje.

Obećajemo Ti da ćemo svim silama nastojati da se što intimnije vežemo s euharistijskim Spasite-

ljem, sjećajući se njegovih riječi: "Ako ne budete jeli..." Vjerujemo, znamo i priznajemo da je euharistijski Spasitelj hrana života i zalog naše buduće slave na nebu.

Obećajemo Ti da ćemo biti apostoli i širitelji nauka Kristova u našem milom hrvatskom narodu. Apostoli riječi i djela! Za taj apostolat spremni smo se podvrci i preziru ljudskom, a ako bi ustrebalo i svim progonima, patnjama i mukama držeći se riječi Kristovih: "Blago vam kad vas progone..."

Na rastanku s grobom Tvojim još nešto Te molimo. Zagovaraj nas kod Gospodina, moli ga da nam dade snage kako bi ovo svoje obećanje i izvršili, da to ne ostanu samo lijepe riječi, nego i plodonosna djela.

Neka nam Gospodin dade te milosti da i mi uzmožemo na koncu svoga života izreći one duboke riječi koje su bile sadržaj Tvojeg života, a sada poslije smrti rese Tvoj grobni spomenik: "Meni je život bio Krist, a smrt dobitak." Moli Gospodina da se jednom sastanemo tamo gore gdje nema ni mržnje, ni rata, gdje nema ni boli, ni suza, ni patnja.

Da dođemo tamo gore gdje vlada vječno veselje i radost, vječna ljubav i mir! Još jednom hvala Ti i moli Boga za nas!

prof. Petar Šimunić

Iz Postulature

Merz u Poljskoj

Od 11. do 14. studenog 1998. g. postulator kauze o. Božidar Nagy, zajedno s ing. Darkom Prokešom iz Osijeka pohodio je u Poljskoj g. Jozefa Staszkwiana službenog suradnika Postulature. G. J. Staszkwian već je poznat našim čitateljima po svojim mnogim tekstovima i pjesmama o Ivanu Merzu kojega štuje još od svoje mladosti. Već godinama radi na promicanju poznavanja i štovanja sluge Božjega Ivana Merza u Poljskoj. Preveo je na poljski brojne Merzove tekstove kao i ono što je o njemu napisano, a već sedmu godinu izdaje nekoliko puta godišnje časopis na poljskom jeziku pod naslovom "Vitez Bijeloga Križa Ivan Merz". Postulatura je g. Staszkwianu poklonila kompjutor i ostala potrebna sredstva za njegov daljnji rad na kauzi sluge Božjega. Postulator je zajedno s g. Jozefom pohodio mjesnoga biskupa msgr. Tadeusza Rybaka koji je pokazao posebno zanimanje za slugu Božjega Ivana Merza.

Postulatura zahvaljuje g. Jozefu Staszkwianu na njegovom zauzetom radu oko promicanja poznavanja i štovanja Ivana Merza u Poljskoj, a vjerujemo da će mu Ivan iz neba sav njegov trud obilno

Na slici: Gosp. Jozef Staszkwian sa suprugom Helenom u svome domu u Gromadki prigodom posjeta postulatora u studenom 1998.

nagraditi. Također Postulatura zahvaljuje ing. Darku Prokešu koji je velikodušno stavio na raspolaganje svoj automobil i pratio je postulatora na ovom putovanju.

Prikaz nove knjige Ivana Merza

"Plamen za visinama"

Najljepše misli Ivana Merza

Izdavač: Filozofsko teološki institut Družbe Isusove
i Postulatura za beatifikaciju Ivana Merza, Zagreb, 1999., 128 str.

Kao student u Beču Ivan Merz je zapisao u svoj dnevnik ove riječi: "*U meni je plamen za beskrajnim visinama, žar za nepomučenim grljenjem Sina i Oca i Duha...*" (12.V.1920.) Nekoliko riječi iz ovog njegova zapisa, tj. "plamen za visinama", učinile su se najprikladnije kao naziv ove zbirke njegovih odabranih misli. U ovim riječima vidljiva je nazočnost milosti Božje u njegovoj duši koja je Ivana privlačila i vodila prema božanskim visinama; ali, tu je i njegov odgovor i suradnja s Duhom Božjim koji ga je nadahnjivao. Kako se odvijao taj Ivanov zemaljski uspon prema vrhuncima kršćanske savršenosti o tome nam govore upravo ove njegovo misli.

Priručnik duhovnog života

Kroz ove odabrane misli možemo duboko zaviriti u dušu Ivana Merza i njegovo doživljavanje i proživljavanje katoličke vjere i njezinih istina. Njegovu suradnju s milošću potvrđuje njegovo zauzeto izgrađivanje i sticanje kršćanskih vrлина, o čemu nam posebno svjedoče njegova "pravila života", kao i odluke za usavršavanje kršćanskog života koje je činio pod duhovnim vježbama.

Njegove su misli poslužile za izgradnju kršćanskih stavova mnogih mladića i djevojaka koji su slijedili njegov primjer. Pomogle su i pomažu nadalje onima, koji poput Ivana osjećaju da ih Božja milost poziva na dublji, savršeniji kršćanski život, na ostvarivanje ideala kršćanske svetosti. Dr. B. K. iz Zagreba, izjavila je kako joj je samo jedna Ivanova rečenica - "ići u neugodne situacije" - veoma mnogo pomogla u životu. (Merz ju je napisao u Parizu kao jednu od svojih odluka u "životnom pravilu").

Merzov uspon prema kršćanskoj savršenosti

Ivanovi su tekstovi u svakom poglavlju poredani uglavnom kronološki, onako kako su vremenski nastajali; napose se to odnosi na tekstove iz dnevnika. U duhovnom razvoju Ivana Merza postoji stupnjevitost i uspon. Prve godine mladenaštva često su ispunjene nejasnoćama, lutanjem i traženjem na vjerskom i moralnom području. Sve je to našlo odjeka u njegovom dnevniku, što ga čini veoma bliskim svakome, napose mladom čovjeku koji poput njega traži odgovore na životna pitanja. Merz se postupno uzdizao prema kršćanskoj svetosti, ali to

nije išlo bez borbe, odricanja, uočavanja svojih slabosti i otpora ljudske naravi; sve to on iskreno priznaje na stranicama svoga dnevnika.

Kardinal F. Kuharić:

"Ivan Merz nam ima puno toga reći!"

Prigodom pedesete obljetnice smrti sluge Božjega Ivana Merza 1978.g. koja je svečano obilježena u Zagrebu kardinal Franjo Kuharić održao je dva govora u kojima je među ostalim rekao: "Otkrivanje Merčeve duše jest ulazak u jedan splet divnih planina; pozvao bih da bude što više planinara duha koji će težiti prema tom vrhuncu. Ivan Merz blješti u tom nizu velikih, vjernih sinova i kćeri naše Crkve u hrvatskom narodu kao jedan blještavi vrhunac. Ivan Merz ima mnogo toga reći danas našim mladima, našim sjemeništarcima, našim bogoslovima, našim redovnicima i redovnicama, nama svećenicima i biskupima. Zaista, ovaj naš dragi Orao bio je apostol vrlo kratko vrijeme, samo šest godina, a unio je mnogo, učinio je mnogo, zapalio je mnoge, jer je sam gorio ljubavlju Duha Svetoga koja se u njemu razgorila u otvorenost duše da prihvati Isusa za Kralja svoga srca i života i da uđe u Njegovo Kraljevstvo." (*Govor na proslavi 50. obljetnice smrti Ivana Merza u Zagrebu, 24. i 25. XI. 1978.*)

Napisano u blistavom okrilju Milosti

Jedan od Ivanovih suvremenika i štovatelja, Ton Smerdel, svoj susret s Merzom preko njegovih misli i tekstova ovako je izrazio: "Iz svakog rada koji je on napisao osjetio sam snagu, jer je on možda bio jedini među nama koji je sve ono što je napisao, napisao u svetom zanosu i blistavom okrilju nerazjašnjene Milosti. To je bila njegova snaga, a i danas je. Zato je mogao djelovati na mladež i baš nju učiniti onom koja će braniti Boga". (In gloriosam memoriam, Nedjelja, 18.V.1930.)

Tek što je knjiga izišla iz tiska student Hrvoje Šolić iz Osijeka, koji ju je odmah pročitao, izjavio je: "Čitajući misli Ivana Merza osjetio sam sreću i veliko ushićenje, jer je Ivan uistinu nadahnut Duhom Svetim i svojom literalnom sposobnošću uspio je izraziti najintimnije detalje svoga života i svoje duše u svega nekoliko riječi, koje uistinu ne mogu nikoga ostaviti ravnodušnima."

Tisak o Ivanu Merzu u 1999. godini

Ivo Marić: Ivan Merz - sljedeći hrvatski blaženik? Poticaj i putokaz za svakog vjernika. - Glas Slavonije, 8. svibnja 1999. str. 38-39.

Božidar Nagy: "Prikazao je Bogu svoj život kao žrtvu za hrvatsku mladež". Intervju. Razgovor s Postulatorom za beatifikaciju Ivana Merza. Glas Koncila, br. 19, 9. svibnja 1999. str. 7

Živko Kustić: Hrvatska nije "Blut und Boden". (O Ivanu Merzu). Jutarnji list, 10.5.1999., str. 8.

Obljetnica smrti Sluge Božjega Ivana Merza. IKA, Domovinske vijesti, 20. 5. 1999. str. 2

T.: Merz je davao novo lice Crkvi. Glas Koncila br. 21, 23.V.1999.

Božidar Nagy: Sluga Božji Ivan Merz, budući hrvatski blaženik rodom iz Bosne. Naša Ognjišta, svibanj 1999. str. 18

Božidar Nagy: Ivan Merz. Svjetlo Riječi, svibanj 1999.

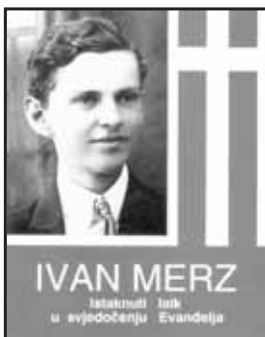
Jozef Staszkwian: Dr. Ivan Merz 1896-1928. "Wiara katolicka jest moim powolaniem zyciowym". (Katolička vjera je moje životno zvanje.) Članak na poljskom jeziku objavljen u poljskom katoličkom časopisu: Niedziela Legnicka, 20 (298) 1999., str. VII.

Rycerz Krzyza Bialego. Informator o procesie beatyfikacyjnym slugi Bozego Jana Merza. - Vitez Bijeloga Križa. List Ivana Merza na poljskom jeziku. Izlazi u Gromadki, Legnica. U 1999. izašla četiri broja: u veljači, svibnju, rujnu i prosincu. Urednik i izdavač: J. Staszkwian.

Izvanredni broj "Križa", glasila Križarske organizacije za 1999. godinu donosi šest predavanja o Ivanu Merzu, koja su održana na Okruglom stolu što ga je VKB organizirao 9. svibnja 1998. u Zagrebu u povodu 70. obljetnice smrti Ivana Merza. Predavači su bili: .M.Kirigin, P.Kraljević, K.Cerovac, L.Znidarčić, H.Šugar, B.Nagy.

Ivan Merz na Internetu

Od prošle godine Ivan Merz ima svoju web stranicu na Internetu. U raznim podstranicama nalazi se sve najvažnije o Ivanu Merzu. Adresa je: www.ffdi.hr/ivan-merz
E-mail postulare: postulatura.merz@ffdi.hr

Božidar NAGY:

**IVAN MERZ - ISTAKNUTI LAIK
U SVJEDOČENJU EVANĐELJA.**

Izd. Postulatura I. Merza, Zagreb. 1996. str. 56. -
Kratka biografija Ivana Merza objavljena pod
naslovom kako ga je Papa Ivan Pavao II. nazvao
u Zagrebu prilikom svoga prvog pohoda
Hrvatskoj 1994. Prikladna za sve one koji žele
imati kratak pregled Merzova života.

MILOSTI - USLIŠANJA - ZAHVALE

Zahvaljujem za primljenu milost za ozdravljenje g. Z.L. koji je bio vrlo bolestan, nakon što sam se molila Ivanu Merzu, da kod dragog Boga izmoli milost ozdravljenja. Također sam molila za ozdravljenje kad su bili bolesni Š.O., M. Š. i dobar prijatelj A.P. Također sam primila razne druge milosti za koje sam molila. - *Ana Š., Zagreb*

Zahvaljujem Slugi Božjemu Ivanu Merzu na uslišanoj molitvi i dalje mu preporučujem svoju obitelj u njegov zagovor. - *Anđa.*

Hvala Ivanu Merzu za sve milosti i zagovor kod Gospodina za moje unuke u školi. Vodi ih i dalje.

Baka Z.

Zahvaljujem Ivanu Merzu za pomoć u raznim životnim potrebama, a napose u rješenju stambenog problema koji se riješio nakon izmoljene devetnice upravo na njegov rođendan 16. XII. 1998.

Dr. Ivo Soljačić, Zagreb

Pišem Vam kako bih posvjedočila o primljenoj milosti po zagovoru Sluge Božjega Ivana Merza. Zahvaljujem mu na svim dosadašnjim primljenim milostima. Merz mi je pomagao i pomaže mi u studiju u kojem su mi se pojavili već ozbiljni problemi tako da se sada sve okreće na bolje. - *B.M., Zagreb*

Zahvaljujem Ivanu Merzu za pomoć u rješenju stambenog problema. - *Z. U., Zagreb*

Nakon obavljenih nekoliko devetnica u čast Sluge Božjega Ivana Merza uslišio nam je našu molitvu i dobili smo stan nakon 33 godine podstanarstva. Zahvaljujemo mu od srca za dobivenu milost.

Marija, Eva i Slavica, Zagreb

U jesen 1998. na savjet duhovnika kod tvojega groba utjecao sam se tvome zagovoru kod Gospodina u velikoj potrebi moleći za milost i blagoslov u dobivanju stalnog namještenja. Hvala ti, Ivane, za zagovor tvoj kod Gospodina, jer sam namještenje dobio.

Željko B., Osijek

Javno zahvaljujem Ivanu Merzu za veliku milost za koju sam ga molila: moj se zet nakon pedeset godina ispovijedio za Uskrs ove godine i sada redovito obavlja svoje vjerske dužnosti, moli krunicu i križni put. - *Katica T., Vrpolje*

Zahvala za pomoć u vrijeme rata

Živim u Vojvodini. U braku sam i imam dvoje djece. O služi Božjemu Ivanu Merzu prvi put sam čula tek ove godine u mjesecu ožujku, na jednoj sv. misi. Tom sam prigodom dobila sličicu sa devetnicom Ivanu Merzu. Od toga dana u meni se pojavila želja da bolje upoznam Ivana Merza. Ubrzo nakon toga proglašeno je u našoj zemlji ratno stanje.

Obuzeo me je strah da će i naša obitelj biti pogođena i da će mi suprug morati u rat. Znala sam da ću jedino molitvom moći nešto učiniti. Tada sam se sjetila Ivana Merza. Uzela sam njegovu devetnicu ali je nisam molila samo devet dana nego sam obećala Bogu da ću tu molitvu moliti svaku večer dok se ne završi rat i to sa molbom da moj suprug ne ode u rat. Uz njega smo se osjećali sigurni i zaštićeni u tim teškim danima bombardiranja. Dani su prolazili. Mnogi naši poznanici i rodaci dobivali su pozive i odlazili u rat, a ja sam se molila i čvrsto vjerovala. Obično sam na kraju molitve dodala obećanje Ivanu Merzu ukoliko primim milost da ću o tom obavijestiti Postulaturu i da jako želim biti svjedok primljene milosti po njegovu zagovoru što sada i činim. Došao je kraj rata. Moga supruga nisu zvali. Osjetila sam opet, po tko zna koji put, Božju prisutnost u našem životu, da nas ljubi, da nas voli i da je s naše strane potrebna samo čvrsta vjera i pouzdanje s molitvom za njegovu pomoć.

B.P., Vojvodina

Merz pomogao u trudnoći; dječak dobio ime Ivan po Merzu

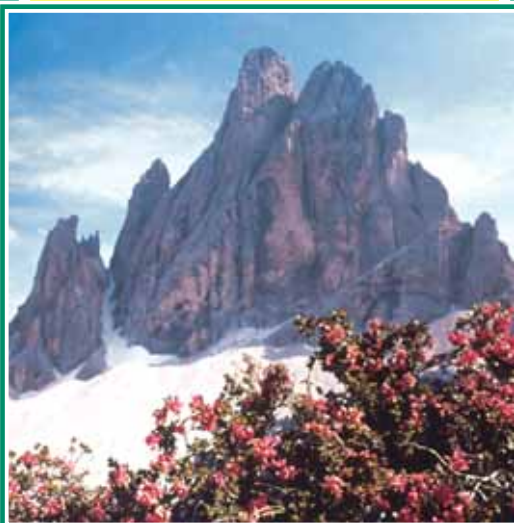
Krajem ožujka 1999. bila sam u osmom mjesecu trudnoće s našim trećim djetetom. Dobila sam infekciju i morala sam u bolnicu na liječenje. Bila sam dosta prestrašena za dijete, jer mi je prijeto prijevremeni porođaj. U bolnici me posjetila najbolja prijateljica i donijela mi sličicu Ivana Merza i molitvu na poledini. Po zagovoru Ivana Merza vrlo brzo sam izašla zdrava iz bolnice a mojem djetetu nije bilo ništa. Do samog poroda još sam se molila Ivanu Merzu i rodila sam živog i zdravog dečkića kojeg smo i nazvali i krstili Ivanom. Još sam se par puta za moga Ivana i za neke druge probleme utjecala Ivanu Merzu i na mene je njegova pomoć ostavila snažan dojam. Ne znam kako bih to opisala, jer teško je riječima opisati onu dubinu i onu toplinu koja čovjeka prožme kad se iz srca moli. Volim Boga i našu Majku Mariju, a posebno se molim i zavjetujem Majci Božjoj od Kamenitih vrata u Zagrebu. Sada sam u Ivanu Merzu našla još jednog prijatelja, koji mi je svojim primjerom i zagovorom više puta pomogao.

Sretna majka iz Zagreba, K. M.

(Molimo ovu majku da nam javi svoju adresu kako bismo njezinog maloga Ivana mogli upisati u naš popis "Ivana" koji su po našem Ivanu Merzu dobili ime.)

NOVO!

Ivan Merz

PLAMEN ZA VISINAMA

Ova nova knjiga donosi izbor najljepših misli Ivana Merza

Izdavač: Filozofsko teološki institut Družbe Isusove i Postulatura za beatifikaciju Ivana Merza, Zagreb, 1999., 128 str. džepni format cijena 20 kn

Narudžbe: Postulatura Ivana Merza, 31000 Osijek, A. Stepinca 27, tel./fax: 031.211.509

Kardinal Franjo Kuharić o Ivanu Merzu:

"Otkrivanje Merčeve duše jest ulazak u jedan splet divnih planina; pozvao bih da bude što više planinara duha koji će težiti prema tim vrhuncima. Ivan Merz blješti u tom nizu velikih, vjernih sinova i kćeri naše Crkve u hrvatskom narodu kao jedan blještavi vrhunac."

Kao student u Beču Ivan Merz je zapisao u svoj dnevnik ove riječi: **"U meni je plamen za beskrajnim visinama, žar za nepomućenim grljenjem Sina i Oca i Duha..."** (12.V.1920.) Nekoliko riječi iz ovog njegova zapisa, tj. "plamen za visinama", učinile su se najprikladnije kao naziv ove zbirke njegovih odabranih misli.

Kroz ove odabrane misli možemo ući u dušu Ivana Merza i njegovo doživljavanje i proživljavanje katoličke vjere i njezinih istina. U tim mislima vidljivo je djelovanje Božje milosti koja ga od mladenačkih dana potiče i vodi prema vrhuncima kršćanske svetosti. Ali je isto tako uočljiv Ivanov odaziv Božjoj milosti s kojom surađuje nastojeći oko sticanja kršćanske savršenosti.

Svatko tko nastoji oko duhovnog života u ovoj će knjižici Ivanovih misli naći mnogo poticaja za svoj put prema Bogu.